

ЗАКОН РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

21 ліпеня 2022 г. № 201-3

Аб змяненні законаў па пытаннях культуры

Прыняты Палатай прадстаўнікоў 24 чэрвеня 2022 г.

Адобраны Саветам Рэспублікі 28 чэрвеня 2022 г.

Артыкул 1. Внести в Налоговый кодекс Республики Беларусь от 19 декабря 2002 г. следующие изменения:

1. Абзац второй части первой подпункта 1.9 пункта 1 статьи 118 изложить в следующей редакции:

«культурных ценностей, включенных в единый перечень товаров, к которым применяются меры нетарифного регулирования в торговле с третьими странами, предусмотренный международно-правовыми актами, составляющими право Евразийского экономического союза (далее в настоящей главе – культурные ценности);».

2. Из подпункта 1.42 пункта 1 статьи 284, абзаца первого пункта 79 и абзаца первого пункта 80 приложения 22 слова «Министерства культуры» исключить.

3. Подпункт 10.30 пункта 10 статьи 285 дополнить подпунктом 10.30.3 следующего содержания:

«10.30.3. организатор культурно-зрелищного мероприятия при организации и проведении культурно-зрелищного мероприятия для собственных нужд (для своих работников по поводу государственного, профессионального или иного праздника) с участием зарубежных исполнителей или зарубежных и белорусских исполнителей без получения прибыли (дохода);».

4. Пункт 2 статьи 292 дополнить подпунктом 2.7¹ следующего содержания:

«2.7¹. удостоверение на право организации и проведения культурно-зрелищного мероприятия на территории Республики Беларусь, за выдачу которого уплачена государственная пошлина, признано структурным подразделением местного исполнительного и распорядительного органа областного территориального уровня, осуществляющим государственно-властные полномочия в сфере культуры, недействительным;».

Артыкул 2. Внести в Закон Республики Беларусь от 5 июля 2004 г. № 300-3 «Об архитектурной, градостроительной и строительной деятельности в Республике Беларусь» следующие изменения:

1. В части первой статьи 1:

абзац второй изложить в следующей редакции:

«архитектурная деятельность – деятельность по разработке проектной документации на возведение, реконструкцию объекта строительства, ремонтно-реставрационные работы, выполняемые на материальных историко-культурных ценностях (далее, если не предусмотрено иное, – реставрация объекта, реставрация), капитальный ремонт, благоустройство объекта строительства, снос, осуществлению авторского надзора за строительством;»;

после абзаца тридцать второго дополнить часть абзацем следующего содержания:

«ремонтно-реставрационные работы, выполняемые на материальных историко-культурных ценностях, – совокупность работ и мероприятий, выполняемых на основании научно-проектной документации на недвижимых материальных историко-культурных ценностях в целях обеспечения их сохранения;»;

абзац тридцать пятый исключить.

2. Статью 1¹ дополнить частью следующего содержания:

«Особенности выполнения ремонтно-реставрационных работ на материальных историко-культурных ценностях устанавливаются законодательством о культуре.».

3. В части второй пункта 1 статьи 10 слово «безбарьерная» заменить словом «доступная».

4. В статье 54 слова «научных исследований» заменить словами «научной, научно-технической и инновационной деятельности».

5. Часть третью пункта 1 статьи 59¹ после слова «граждан,» дополнить словами «создания доступной среды для инвалидов».

Артыкул 3. Унесці ў Кодэкс Рэспублікі Беларусь аб культуры ад 20 ліпеня 2016 г. наступныя змяненні:

1. У пункце 1 артыкула 1:

у падпункце 1.3 словы «і (або) дакументальныя» замяніць словамі «, дакументальныя, архітэктурныя і (або) канструктыўныя»;

у падпункце 1.5 слова «замацавана» замяніць словамі «, частка матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці замацаваны»;

у падпункце 1.6 словы «сукупнасць культурных каштоўнасцей» замяніць словамі «культурная спадчына»;

дапоўніць пункт падпунктам 1.8¹ наступнага зместу:

«1.8¹. культурная спадчына – сукупнасць культурных каштоўнасцей;»;

падпункт 1.16 дапоўніць словамі «, часткай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці»;

дапоўніць пункт падпунктам 1.17 наступнага зместу:

«1.17. частка матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці – асобны аб'ект (элемент) ці яго адасобленая доля (участак) у складзе матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці.».

2. Назву главы 2 і артыкул 4 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«ГЛАВА 2

ПРАВОВАЕ РЭГУЛЯВАННЕ АДНОСІН У СФЕРЫ КУЛЬТУРЫ. ЗАКАНАДАЎСТВА АБ КУЛЬТУРЫ І ЯГО ДЗЕЯННЕ

Артыкул 4. Правовое рэгуляванне адносін у сферы культуры

1. Правовое рэгуляванне адносін у сферы культуры ажыццяўляецца заканадаўствам аб культуры, а таксама міжнароднымі дагаворамі Рэспублікі Беларусь і міжнародна-правовымі актамі, якія складаюць права Еўразійскага эканамічнага саюза.

2. Заканадаўства аб культуры грунтуецца на Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь і складаецца з гэтага Кодэкса і іншых актаў заканадаўства.

3. Калі міжнародным дагаворам Рэспублікі Беларусь устаноўлены іншыя правілы, чым тыя, якія прадугледжаны гэтым Кодэксам, то прымяняюцца правілы міжнароднага дагавора.».

3. Назву главы 3 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«ГЛАВА 3

ДЗЯРЖАЎНАЯ ПАЛІТЫКА, ДЗЯРЖАЎНАЕ КІРАВАННЕ І КАНТРОЛЬ У СФЕРЫ КУЛЬТУРЫ.».

4. У артыкуле 8:

у абзацы дваццаць другім словы «, у тым ліку» замяніць словам «або»;

у абзацы дваццаць пятым словы «народных мастацкіх рамёстваў» замяніць словамі «народнага дэкаратыўна-прыкладнага мастацтва».

5. 3 артыкула 10 словы «Рэспублікі Беларусь (далей, калі не вызначана іншае, – Міністэрства культуры)» выключыць.

6. У артыкуле 12:

у абзацы чацвёртым словы «і прыёмкі» замяніць словамі «, прыёмкі, уліку і дэмантаж»;

пасля абзаца чацвёртага дапоўніць артыкул абзацам наступнага зместу:

«зацвярджае парадак накіравання работнікаў культуры на навучанне (стажыроўку) за межы Рэспублікі Беларусь;».

7. Артыкул 13 пасля абзаца дзясятага дапоўніць абзацам наступнага зместу:

«запытвае і атрымлівае з дзяржаўных інфармацыйных сістэм (рэсурсаў) дзяржаўных органаў і арганізацый на бязвыплатнай аснове інфармацыю па пытаннях аховы гісторыка-культурнай спадчыны, якія ўваходзяць у кампетэнцыю Міністэрства культуры;».

8. У пункце 1 артыкула 14:

падпункт 1.3 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«1.3. фарміруюць зацвярджаемыя адпаведнымі мясцовымі Саветамі дэпутатаў рэгіянальныя комплексы мерапрыемстваў па ахове гісторыка-культурнай спадчыны ў рамках рэалізацыі дзяржаўных праграм, накіраваных на захаванне, развіццё, распаўсюджванне і (або) папулярызацыю культуры, якія прадугледжваюць фінансаванне гэтых мерапрыемстваў за кошт сродкаў мясцовых бюджэтаў (мясцовыя выканаўчыя і распарадчыя органы абласнога і базавага тэрытарыяльных узроўняў), і забяспечваюць іх выкананне;»;

дапоўніць пункт падпунктам 1.6¹ наступнага зместу:

«1.6¹. забяспечваюць выкананне ўстаноўленых праектамі зон аховы нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей рэжымаў утрымання і выкарыстання тэрыторый нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей і зон аховы нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей;».

9. З пункта 2 артыкула 18 словы «алімпіяды і» выключыць.

10. Дапоўніць Кодэкс артыкулам 18¹ наступнага зместу:

«Артыкул 18¹. Кантроль у сферы культуры»

Кантроль у сферы культуры ажыццяўляецца ў мэтах забеспячэння выканання заканадаўства аб культуры Міністэрствам культуры і мясцовымі выканаўчымі і распарадчымі органамі ў парадку, устаноўленым заканадаўствам аб кантрольнай (нагляднай) дзейнасці.».

11. Главу 4 выключыць.

12. Артыкул 22 дапоўніць пунктам 3 наступнага зместу:

«3. Асаблівасці фінансавання асобных тыпаў дзяржаўных арганізацый культуры вызначаюцца Прэзідэнтам Рэспублікі Беларусь.».

13. Пункт 2 артыкула 24 дапоўніць словамі «, калі іншае не прадугледжана бюджэтным заканадаўствам».

14. Артыкул 25 дапоўніць пунктам 6 наступнага зместу:

«6. У мэтах забеспячэння захаванасці дзяржаўнай маёмасці дзяржаўныя арганізацыі культуры, дзяржаўныя ўстановы адукацыі ў сферы культуры могуць ажыццяўляць у адпаведнасці з заканадаўствам аб страхавой дзейнасці страхаванне гэтай маёмасці за кошт сродкаў рэспубліканскага і мясцовых бюджэтаў, сродкаў, атрыманых ад ажыццяўлення дзейнасці, якая прыносіць даход, і іншых крыніц, не забароненых заканадаўствам.».

15. З пункта 2 артыкула 30, абзаца дванаццатага артыкула 32 і абзаца шостага артыкула 188 словы «нарматыўную прававую базу Мытнага саюза і Адзінай эканамічнай прасторы і (або)» выключыць.

16. Пункт 1 артыкула 33 дапоўніць падпунктам 1.2¹ наступнага зместу:

«1.2¹. захоўваць гістарычную памяць аб гераічным мінулым беларускага народа;».

17. У пункце 3 артыкула 35:

у падпункце 3.2 словы «, у тым ліку бясплатна» замяніць словамі «або бясплатна»;

падпункт 3.3 дапоўніць словам «, інтэрнэт-рэсурсамі».

18. У артыкуле 43:

з пункта 1 слова «нарматыўнымі» выключыць;

частку другую пункта 3 пасля слоў «адукацыі і» дапоўніць словам «заканадаўствам»;

пункт 4 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«4. У мэтах павышэння прафесійнай кампетэнтнасці работнікі культуры могуць накіроўвацца на навучанне (стажыроўку) за межы Рэспублікі Беларусь у адпаведнасці з заканадаўствам аб адукацыі, заканадаўствам аб культуры і заканадаўствам аб працы.»;

дапоўніць артыкул пунктам 5 наступнага зместу:

«5. Асобным катэгорыям работнікаў культуры можа аказвацца матэрыяльная падтрымка ў адпаведнасці з актамі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь».

19. Пункт 5 артыкула 44 дапоўніць словамі «, за выключэннем кіраўніка аўтэнтычнага фальклорнага калектыву мастацкай творчасці, які можа займацца мастацкай творчасцю як на прафесійнай, так і на прафесійнай аснове».

20. У артыкуле 46:

у пункце 2 словы «і (або) устаноўчага» замяніць словамі «або ўстаноўчага»;

у пункце 4:

частку першую дапоўніць словамі «, у адным экзэмпляры. Заснавальнік калектыву мастацкай творчасці забяспечвае захаванасць пашпарта прафесійнага (аматарскага) калектыву мастацкай творчасці»;

дапоўніць пункт часткай наступнага зместу:

«Пасля складання новага пашпарта прафесійнага (аматарскага) калектыву мастацкай творчасці раней складзены пашпарт з'яўляецца несапраўдным і не падлягае захоўванню».

21. Артыкулы 48 і 49 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«Артыкул 48. Падставы для ажыццяўлення дзейнасці ўдзельнікамі калектываў мастацкай творчасці

1. Падставамі для ажыццяўлення дзейнасці ўдзельнікамі калектываў мастацкай творчасці, у тым ліку кіраўніком калектыву мастацкай творчасці, з'яўляюцца працоўны дагавор (кантракт), грамадзянска-прававы дагавор, удзел (членства) або прыём (запіс).

2. Удзельнікі прафесійнага калектыву мастацкай творчасці ажыццяўляюць сваю дзейнасць на падставе працоўнага дагавора (кантракта) або грамадзянска-прававога дагавора.

3. Удзельнікі прафесійнага (аматарскага) калектыву мастацкай творчасці ажыццяўляюць сваю дзейнасць у вольны ад працы або вучобы час на падставе ўдзелу (членства) або прыёму (запісу) на аснове добраахвотнага волевыяўлення, у тым ліку па выніках папярэдняга адбору (конкурсу), за выключэннем кіраўніка гэтага калектыву, які, як правіла, ажыццяўляе сваю дзейнасць на падставе працоўнага дагавора (кантракта). Падставы для ажыццяўлення дзейнасці кіраўніком прафесійнага (аматарскага) калектыву мастацкай творчасці вызначаюцца ў залежнасці ад статусу гэтага калектыву.

4. Удзельнікі аўтэнтычнага фальклорнага калектыву мастацкай творчасці ажыццяўляюць сваю дзейнасць на падставе ўдзелу (членства), за выключэннем кіраўніка гэтага калектыву, які можа ажыццяўляць сваю дзейнасць на падставе працоўнага дагавора (кантракта) або грамадзянска-прававога дагавора. Падставы для ажыццяўлення дзейнасці кіраўніком аўтэнтычнага фальклорнага калектыву мастацкай творчасці вызначаюцца ў залежнасці ад статусу гэтага калектыву.

Артыкул 49. Кіраванне ў калектывах мастацкай творчасці

1. Кіраванне ў калектывах мастацкай творчасці ажыццяўляецца ў адпаведнасці са статусам калектыву мастацкай творчасці і з улікам асаблівасцей яго жанру і формы.

2. Кіраванне ў прафесійным калектыве мастацкай творчасці або прафесійным (аматарскім) калектыве мастацкай творчасці, якія з'яўляюцца арганізацыямі культуры, ажыццяўляецца заснавальнікам калектыву і кіраўніком калектыву ў адпаведнасці з устаноўчым дакументам.

3. Кіраванне ў прафесійным калектыве мастацкай творчасці, які з'яўляецца падраздзяленнем юрыдычнай асобы, прафесійным (аматарскім) калектыве мастацкай творчасці, які з'яўляецца падраздзяленнем юрыдычнай асобы або клубным фарміраваннем, аўтэнтычным фальклорным калектыве мастацкай творчасці, які з'яўляецца клубным фарміраваннем, ажыццяўляецца заснавальнікам калектыву і

кіраўніком калектыву ў адпаведнасці з устаноўчым дакументам і палажэннем, зацверджаным заснавальнікам калектыву.

4. У выпадку, калі кіраўнік прафесійнага калектыву мастацкай творчасці, які з'яўляецца падраздзяленнем юрыдычнай асобы, непрафесійнага (аматарскага) калектыву мастацкай творчасці, які з'яўляецца падраздзяленнем юрыдычнай асобы або клубным фарміраваннем, аўтэнтычнага фальклорнага калектыву мастацкай творчасці, які з'яўляецца клубным фарміраваннем, ажыццяўляе сваю дзейнасць на падставе працоўнага дагавора (кантракта), ён назначаецца на пасаду і вызваляецца ад пасады заснавальнікам калектыву і нясе перад ім адказнасць за дзейнасць калектыву.».

22. Падпункт 4.3 пункта 4 артыкула 51 выключыць.

23. У падпункце 5.2 пункта 5 артыкула 53 словы «жніўня 2004 года» замяніць словам «жніўня 2004 г».

24. Артыкул 59 дапоўніць пунктам 8 наступнага зместу:

«8. Творчыя саюзы могуць ажыццяўляць акрамя творчай дзейнасці культурную дзейнасць па яе іншых напрамках.».

25. Дапоўніць Кодэкс артыкулам 63¹ наступнага зместу:

«Артыкул 63¹. Матэрыяльна-тэхнічнае забеспячэнне творчай дзейнасці, іншых напрамкаў культурнай дзейнасці творчых саюзаў

1. Для матэрыяльна-тэхнічнага забеспячэння творчай дзейнасці, іншых напрамкаў культурнай дзейнасці творчых саюзаў, у тым ліку выканання работ (аказання паслуг), звязаных з творчай дзейнасцю, іншымі напрамкамі культурнай дзейнасці, могуць выкарыстоўвацца майстэрні (творчыя майстэрні), галерэі, выставачныя залы, студыі, лабараторыі (творчыя лабараторыі).

2. Майстэрні (творчыя майстэрні), галерэі, выставачныя залы, студыі, лабараторыі (творчыя лабараторыі) размяшчаюцца ў капітальных пабудовах (будынках, збудаваннях), ізаляваных памяшканнях, якія прыстасоўваюцца для ажыццяўлення творчай дзейнасці, іншых напрамкаў культурнай дзейнасці, у тым ліку выканання работ (аказання паслуг), звязаных з творчай дзейнасцю, іншымі напрамкамі культурнай дзейнасці. Пры неабходнасці майстэрні (творчыя майстэрні), студыі, лабараторыі (творчыя лабараторыі) могуць таксама прыстасоўвацца для забеспячэння жыццядзейнасці творчага работніка ў перыяд ажыццяўлення ім творчай дзейнасці, іншых напрамкаў культурнай дзейнасці, у тым ліку выканання работ (аказання паслуг), звязаных з творчай дзейнасцю, іншымі напрамкамі культурнай дзейнасці.

3. У майстэрнях (творчых майстэрнях), галерэях, выставачных залах, студыях, лабараторыях (творчых лабараторыях) могуць знаходзіцца і выкарыстоўвацца мэбля, абсталяванне, інвентар, матэрыялы, прыборы, інструменты, іншыя прылады працы, камп'ютары, аўдыявізуальныя сродкі і іншыя рэчы.».

26. У пункце 1 артыкула 65, падпункце 1.1 пункта 1 артыкула 107, назве, абзацах першым і другім артыкула 196 словы «народных мастацкіх рамёстваў» замяніць словам «народнага дэкаратыўна-прыкладнога мастацтва».

27. Артыкул 68 дапоўніць абзацам наступнага зместу:

«комплекснай гісторыка-культурнай каштоўнасці – гістарычна звязаных паміж сабой некалькіх нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей разам з тэрыторыяй, непасрэдна занятай комплекснай гісторыка-культурнай каштоўнасцю і (або) яе часткай. У склад комплекснай гісторыка-культурнай каштоўнасці могуць быць уключаны комплекс, ансамбль, тэрыторыя, звязаная з гэтай гісторыка-культурнай каштоўнасцю і (або) яе часткай гістарычна і функцыянальна, ландшафт, культурны пласт (слой), планіровачная структура.».

28. Артыкул 71 дапоўніць пунктам 2¹ наступнага зместу:

«2¹. У выпадку прыняцця ўласнікам культурнай каштоўнасці, якая знаходзіцца ў прыватнай уласнасці, рашэння аб адчужэнні гэтай культурнай каштоўнасці пераважнае права яе набыцця маюць дзяржаўныя ўстановы культуры, калі іншае не прадугледжана гэтым Кодэксам і іншымі заканадаўчымі актамі.

Парадак рэалізацыі пераважнага права набыцця культурнай каштоўнасці, якая знаходзіцца ў прыватнай уласнасці, вызначаецца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.».

29. Абзац шосты артыкула 74 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«перадаваць матэрыяльную гісторыка-культурную каштоўнасць у валоданне і (або) карыстанне Узброеным Сілам Рэспублікі Беларусь, іншым войскам і воінскім фарміраванням, за выключэннем матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, якія знаходзіліся ў іх карыстанні да 3 лютага 2017 г.».

30. У пункце 4 артыкула 75 і пункце 2 артыкула 103 словы «і (або) дакументальных» замяніць словамі «, дакументальных, архітэктурных і (або) канструктыўных».

31. Артыкул 76 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«Артыкул 76. Увоз і (або) вывоз культурных каштоўнасцей

1. Увоз і (або) вывоз культурных каштоўнасцей ажыццяўляюцца ў адпаведнасці з гэтым Кодэксам і іншымі актамі заканадаўства аб культуры, заканадаўствам аб знешнеэканамічнай дзейнасці, заканадаўствам аб мытным рэгуляванні, міжнароднымі дагаворамі Рэспублікі Беларусь, міжнародна-прававымі актамі, якія складаюць права Еўразійскага эканамічнага саюза.

2. Вываз з мытнай тэрыторыі Еўразійскага эканамічнага саюза культурных каштоўнасцей, уключаных у адзіны пералік тавараў, да якіх прымяняюцца меры нетарыфнага рэгулявання ў гандлі з трэцімі краінамі, які прадугледжваецца міжнародна-прававымі актамі, што складаюць права Еўразійскага эканамічнага саюза (далей – адзіны пералік тавараў, да якіх прымяняюцца меры нетарыфнага рэгулявання ў гандлі з трэцімі краінамі), у выпадках, прадугледжаных гэтымі міжнародна-прававымі актамі, ажыццяўляецца пры наяўнасці ліцэнзіі або заключэння (дазвольнага дакумента).

У Рэспубліцы Беларусь выдача ліцэнзій ажыццяўляецца Міністэрствам антыманапольнага рэгулявання і гандлю па ўзгадненні з Міністэрствам культуры, выдача заключэнняў (дазвольных дакументаў) – Міністэрствам культуры ў адпаведнасці з міжнародна-прававымі актамі, што складаюць права Еўразійскага эканамічнага саюза, і заканадаўствам аб адміністрацыйных працэдурах.

Вываз з Рэспублікі Беларусь на тэрыторыю дзяржавы – члена Еўразійскага эканамічнага саюза культурных каштоўнасцей, уключаных у адзіны пералік тавараў, да якіх прымяняюцца меры нетарыфнага рэгулявання ў гандлі з трэцімі краінамі, ажыццяўляецца на падставе заключэння (дазвольнага дакумента), якое выдаецца Міністэрствам культуры ў адпаведнасці з міжнародна-прававымі актамі, што складаюць права Еўразійскага эканамічнага саюза, і заканадаўствам аб адміністрацыйных працэдурах.

Парадак, умовы выдачы заключэння (дазвольнага дакумента) на вывоз культурных каштоўнасцей, уключаных у адзіны пералік тавараў, да якіх прымяняюцца меры нетарыфнага рэгулявання ў гандлі з трэцімі краінамі, а таксама падставы для адмовы ў выдачы заключэння (дазвольнага дакумента) вызначаюцца актамі Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь і іншымі актамі заканадаўства аб адміністрацыйных працэдурах.

3. Юрыдычныя асобы, грамадзяне, у тым ліку індывідуальныя прадпрымальнікі, для вывазу з Рэспублікі Беларусь культурных каштоўнасцей, не ўключаных у адзіны пералік тавараў, да якіх прымяняюцца меры нетарыфнага рэгулявання ў гандлі з трэцімі краінамі, маюць права звярнуцца па атрыманне пісьмовага паведамлення аб тым, што заключэнне (дазвольны дакумент) на вывоз гэтых культурных каштоўнасцей не патрабуецца, у Міністэрства культуры або структурныя падраздзяленні мясцовых выканаўчых і распарадчых органаў абласнога тэрытарыяльнага ўзроўню, якія ажыццяўляюць дзяржаўна-ўладныя паўнамоцтвы ў сферы культуры, ці ва ўпаўнаважаныя імі па ўзгадненні з Міністэрствам культуры арганізацыі культуры.

Выдача пісьмовага паведамлення аб тым, што заключэнне (дазвольны дакумент) на вывоз культурнай каштоўнасці не патрабуецца, ажыццяўляецца ў парадку і на ўмовах,

устаноўленых актамі Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь і іншымі актамі заканадаўства аб адміністрацыйных працэдурах.

4. Асаблівасці вывазу культурных каштоўнасцей, якія адносяцца да зброі, устанаўліваюцца заканадаўствам аб зброі.

5. Увоз і (або) вывоз культурных каштоўнасцей, якія знаходзяцца ў вышуку, за выключэннем культурных каштоўнасцей, прадугледжаных артыкулам 77 гэтага Кодэкса, забараняюцца.»

32. Артыкул 77 пасля слоў «іх вывазу,» дапоўніць словамі «міжнародна-прававых актаў, якія складаюць права Еўразійскага эканамічнага саюза.»

33. Пункт 1 артыкула 78 дапоўніць словамі «, склад якой устанаўліваецца і Палажэнне аб якой зацвярджаецца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь».

34. Артыкулы 83 і 84 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«Артыкул 83. Віды матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей

Да матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей адносяцца:

дакументальныя помнікі – акты дзяржаўных органаў, іншыя пісьмовыя, графічныя і аўдыявізуальныя дакументы, у тым ліку старажытныя і іншыя рукапісы, архіўныя дакументы, рэдкія друкаваныя выданні, якім нададзены статус гісторыка-культурнай каштоўнасці;

запаведныя мясціны – тапаграфічна акрэсленыя зоны або ландшафты, створаныя чалавекам або чалавекам і прыродай, якім нададзены статус гісторыка-культурнай каштоўнасці;

помнікі археалогіі – археалагічныя аб'екты, якім нададзены статус гісторыка-культурнай каштоўнасці;

помнікі архітэктуры – капітальныя пабудовы (будынкi, збудаванні), аб'екты народнага дойлідства, фрагменты, рэшткі, руіны будынкаў, збудаванняў, аб'ектаў народнага дойлідства, якія могуць быць асобнымі або аб'яднанымі ў комплексы і ансамблі, у склад якіх могуць уваходзіць звязаныя з імі творы выяўленчага, дэкаратыўна-прыкладнага, садова-паркавага мастацтва і якім нададзены статус гісторыка-культурнай каштоўнасці;

помнікі гісторыі – капітальныя пабудовы (будынкi, збудаванні), іншыя аб'екты, тэрыторыі, якія звязаны з важнейшымі гістарычнымі падзеямі, развіццём грамадства і дзяржавы, міжнароднымі адносiнамі, развіццём навукі і тэхнікі, культуры і быту, палітычнымі, дзяржаўнымі, ваеннымі дзеячамі, дзеячамі навукі, літаратуры, культуры і мастацтва і якім нададзены статус гісторыка-культурнай каштоўнасці;

помнікі горадабудаўніцтва – забудова, планіровачная структура забудовы або фрагменты планіровачнай структуры забудовы населеных пунктаў з культурным пластом (слоем), якім нададзены статус гісторыка-культурнай каштоўнасці. Помнікі горадабудаўніцтва з'яўляюцца комплекснымі гісторыка-культурнымі каштоўнасцямі;

помнікі мастацтва – творы выяўленчага, дэкаратыўна-прыкладнага і іншых відаў мастацтва, якім нададзены статус гісторыка-культурнай каштоўнасці.

Артыкул 84. Беларуская рэспубліканская навукова-метадычная рада па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны і саветы па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны

1. У мэтах навукова-метадычнага забеспячэння ўліку, захавання, аднаўлення, утрымання і выкарыстання гісторыка-культурных каштоўнасцей пры Міністэрстве культуры ствараецца Беларуская рэспубліканская навукова-метадычная рада па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны (далей – Рада).

2. Асноўнымі задачамі Рады з'яўляюцца:

2.1. навукова-метадычнае забеспячэнне аховы гісторыка-культурнай спадчыны;

2.2. выпрацоўка прапаноў па пытаннях аховы гісторыка-культурнай спадчыны.

3. Рада:

3.1. прымае рашэнні аб:

неабходнасці (адсутнасці неабходнасці) надання культурнай каштоўнасці, якая можа мець сусветную, міжнародную, нацыянальную значнасць або значнасць для асобнага рэгіёна, на тэрыторыі якога яна знаходзіцца, статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці;

неабходнасці аднясення гісторыка-культурнай каштоўнасці да катэгорыі «0», «1», «2», «3» або змянення катэгорыі;

немагчымасці навукова абгрунтаванага аднаўлення нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці катэгорыі «0», «1», «2» на месцы яе знаходжання;

магчымасці пазбаўлення матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці;

3.2. выдае заключэнні аб:

немагчымасці захавання нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці катэгорыі «0», «1», «2» на месцы яе знаходжання;

устанаўленні выпадкаў, калі грамадзянін, у тым ліку індывідуальны прадпрымальнік, які ажыццяўляе кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях (далей, калі не вызначана іншае, – навукова-праектная дакументацыя), навукова-метадычнае кіраўніцтва і аўтарскі нагляд пры выкананні рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, не можа выконваць абавязкі, прадугледжаныя артыкулам 118 гэтага Кодэкса;

факце невыканання або неадпаведнага выканання грамадзянінам, у тым ліку індывідуальным прадпрымальнікам, вызначаным абзацам трэцім гэтага падпункта, абавязкаў, прадугледжаных артыкулам 118 гэтага Кодэкса;

прызнанні змянення нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей катэгорыі «0», «1», «2», прадугледжанага навукова-праектнай дакументацыяй, навукова абгрунтаваным або навукова не абгрунтаваным і (або) такім, якое можа прывесці да пагаршэння ўмоў успрымання нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей;

3.3. ажыццяўляе навукова-метадычнае забеспячэнне аховы гісторыка-культурнай спадчыны;

3.4. выконвае іншыя функцыі ў адпаведнасці з гэтым Кодэксам.

4. У склад Рады могуць уваходзіць прадстаўнікі дзяржаўных органаў і іншых юрыдычных асоб, якія ў межах сваёй кампетэнцыі ўдзельнічаюць у вырашэнні пытанняў аховы гісторыка-культурнай спадчыны.

5. У мэтах садзейнічання ахове гісторыка-культурнай спадчыны пры мясцовых выканаўчых і распарадчых органах абласнога тэрытарыяльнага ўзроўню ствараюцца абласныя (Мінскі гарадскі) саветы па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны.

У склад саветаў па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны па ўзгадненні з Міністэрствам культуры ўключаюцца асобы, якія, як правіла, валодаюць неабходным узроўнем ведаў і вопытам работы ў сферы аховы гісторыка-культурнай спадчыны, з якіх не менш за тры асобы маюць вышэйшую адукацыю ў сферы архітэктуры і будаўніцтва.

Абласныя (Мінскі гарадскі) саветы па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны ажыццяўляюць сваю дзейнасць у адпаведнасці з Палажэннем аб саветах па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны, зацверджаным Міністэрствам культуры.

6. Абласныя (Мінскі гарадскі) саветы па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны:

6.1. прымаюць рашэнні аб тым, што:

матэрыяльная культурная каштоўнасць можа мець сусветную, міжнародную, нацыянальную значнасць або значнасць для асобнага рэгіёна, на тэрыторыі якога яна знаходзіцца, і ёй можа быць нададзены статус гісторыка-культурнай каштоўнасці;

адсутнічае неабходнасць надання матэрыяльнай культурнай каштоўнасці статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці;

навукова абгрунтаванае аднаўленне нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці катэгорыі «3» на месцы яе знаходжання немагчымае;

склад комплекснай гісторыка-культурнай каштоўнасці неабходна змяніць;
матэрыяльная гісторыка-культурная каштоўнасць можа быць пазбаўлена статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці;

6.2. выдаюць заключэнні аб:

немагчымасці захавання нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці катэгорыі «3» на месцы яе знаходжання;

прызнанні змянення нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці катэгорыі «3», прадугледжанага навукова-праектнай дакументацыяй, навукова абгрунтаваным або навукова не абгрунтаваным;

6.3. выпрацоўваюць прапановы па арганізацыі і правядзенні мерапрыемстваў па ахове гісторыка-культурнай спадчыны;

6.4. выконваюць іншыя функцыі, прадугледжаныя гэтым Кодэксам і Палажэннем аб саветах па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны.»

35. Частку другую пункта 2 артыкула 90 дапоўніць сказам наступнага зместу: «Форма прапановы ўстанаўліваецца Міністэрствам культуры.»

36. У артыкуле 91:

з часткі другой пункта 2 словы «на выкананне рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях» выключыць;

у пункце 6 словы «і (або) дакументальныя» замяніць словамі «, дакументальныя, архітэктурныя і (або) канструктыўныя».

37. У артыкуле 92:

у абзацы першым пункта 1 словы «і (або) дакументальныя» замяніць словамі «, дакументальныя, архітэктурныя і (або) канструктыўныя»;

пункт 2 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«2. Статус гісторыка-культурнай каштоўнасці можа быць нададзены нерухомай матэрыяльнай культурнай каштоўнасці пры ўмове, што яна з'яўляецца аўтэнтычнай або ажыццяўленне будаўнічай дзейнасці на ёй не прывяло да страты яе адметных духоўных, мастацкіх, дакументальных, архітэктурных і (або) канструктыўных вартасцей. Пры гэтым з часу першапачатковага стварэння нерухомай матэрыяльнай культурнай каштоўнасці, за выключэннем твораў манументальнага і манументальна-дэкаратыўнага мастацтва, павінна прайсці не менш за сорак гадоў.»

38. У артыкуле 93:

пункт 1 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«1. Наданне культурнай каштоўнасці статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці ажыццяўляецца Міністэрствам культуры.

Наданне матэрыяльнай культурнай каштоўнасці статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці ажыццяўляецца пасля прыняцця рашэння абласнога (Мінскага гарадскога) савета па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны, прадугледжанага абзацам другім падпункта 6.1 пункта 6 артыкула 84 гэтага Кодэкса, і адпаведнага рашэння Рады, прадугледжанага абзацам другім падпункта 3.1 пункта 3 артыкула 84 гэтага Кодэкса.

Міністэрства культуры мае права прыняць да разгляду прапанову аб наданні матэрыяльнай культурнай каштоўнасці статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці, якая адпавядае патрабаванням, прадугледжаным артыкулам 90 гэтага Кодэкса, пасля атрымання ў парадку, устаноўленым пунктам 7 гэтага артыкула, копіі рашэння абласнога (Мінскага гарадскога) савета па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны, прадугледжанага абзацам трэцім падпункта 6.1 пункта 6 артыкула 84 гэтага Кодэкса, для разгляду пытання аб наданні матэрыяльнай культурнай каштоўнасці статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці.»

пункты 6 і 7 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«6. Па выніках разгляду абласны (Мінскі гарадскі) савет па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны прымае адно з рашэнняў, прадугледжаных абзацамі другім і трэцім падпункта 6.1 пункта 6 артыкула 84 гэтага Кодэкса.

7. Копія рашэння абласнога (Мінскага гарадскога) савета па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны разам з прапановай аб наданні матэрыяльнай культурнай

каштоўнасцi статусу гiсторыка-культурнай каштоўнасцi, па якой абласным (Мiнскiм гарадскiм) саветам па пытаннях гiсторыка-культурнай спадчыны прынята адно з рашэнняў, прадугледжаных абзацамi другiм i трэцiм падпункта 6.1 пункта 6 артыкула 84 гэтага Кодэкса, не пазней за чатырнаццаць каляндарных дзён з дня прыняцця гэтага рашэння накіроўваецца мясцовым выканаўчым i распарадчым органам абласнога тэрытарыяльнага ўзроўню ў Мiнiстэрства культуры.»;

пункт 8 выключыць;

у пункце 12:

падпункт 12.1 дапоўнiць словамi «i аднясення яе да адпаведнай катэгорыi»;

падпункт 12.2 выключыць;

у пункце 14:

у частцы першай лiчбы «12.2» замянiць лiчбамi «12.1»;

часткi другую i трэцюю выключыць.

39. Артыкул 94 выкласцi ў наступнай рэдакцыi:

«Артыкул 94. Пазбаўленне матэрыяльнай гiсторыка-культурнай каштоўнасцi статусу гiсторыка-культурнай каштоўнасцi»

1. Пазбаўленне матэрыяльнай гiсторыка-культурнай каштоўнасцi статусу гiсторыка-культурнай каштоўнасцi ажыццяўляецца Мiнiстэрствам культуры пасля прыняцця рашэння абласнога (Мiнскага гарадскога) савета па пытаннях гiсторыка-культурнай спадчыны, прадугледжанага абзацам шостым падпункта 6.1 пункта 6 артыкула 84 гэтага Кодэкса, i рашэння Рады, прадугледжанага абзацам пятым падпункта 3.1 пункта 3 артыкула 84 гэтага Кодэкса.

Прапанова аб пазбаўленнi матэрыяльнай гiсторыка-культурнай каштоўнасцi статусу гiсторыка-культурнай каштоўнасцi накіроўваецца ў Мiнiстэрства культуры мясцовымi выканаўчымi i распарадчымi органамi абласнога тэрытарыяльнага ўзроўню.

2. Рашэнне аб пазбаўленнi матэрыяльнай гiсторыка-культурнай каштоўнасцi статусу гiсторыка-культурнай каштоўнасцi прымаецца на падставе рашэнняў, прадугледжаных пунктамi 3 i 4 гэтага артыкула.

3. Матэрыяльная гiсторыка-культурная каштоўнасць можа быць пазбаўлена статусу гiсторыка-культурнай каштоўнасцi ў выпадку яе фiзiчнай страты або страты ёю адметных духоўных, мастацкiх, дакументальных, архiтэктурных i (або) канструктыўных вартасцей, якiя абумовiлi наданне ёй статусу гiсторыка-культурнай каштоўнасцi, у тым лiку ў вынiку ўздзеяння фактараў прыроднага або антрапагеннага паходжання, i немагчымасцi навукова абгрунтаванага аднаўлення нерухомай матэрыяльнай гiсторыка-культурнай каштоўнасцi на месцы яе знаходжання.

Рашэннi аб немагчымасцi навукова абгрунтаванага аднаўлення нерухомай матэрыяльнай гiсторыка-культурнай каштоўнасцi катэгорыi «0», «1», «2» на месцы яе знаходжання, аб немагчымасцi навукова абгрунтаванага аднаўлення нерухомай матэрыяльнай гiсторыка-культурнай каштоўнасцi катэгорыi «3» на месцы яе знаходжання прымаюцца адпаведна Радай i абласным (Мiнскiм гарадскiм) саветам па пытаннях гiсторыка-культурнай спадчыны з улiкам прапановы праектнай арганiзацыi, якая ажыццяўляе распрацоўку навукова-праектнай дакументацыi, навуковай арганiзацыi або музея, у штаце якiх працуюць спецыялiсты з вопытам работы па ахове гiсторыка-культурнай спадчыны не менш за два гады.

4. Помнiкi археалогii могуць быць пазбаўлены статусу гiсторыка-культурнай каштоўнасцi на падставе рашэння Рады, прадугледжанага абзацам пятым падпункта 3.1 пункта 3 артыкула 84 гэтага Кодэкса, прынятага з улiкам абгрунтаванай прапановы Нацыянальнай акадэміi навук Беларусi або асобы, ёю ўпаўнаважанай.

5. Рашэнне аб пазбаўленнi матэрыяльнай гiсторыка-культурнай каштоўнасцi статусу гiсторыка-культурнай каштоўнасцi з'яўляецца ненарматыўным прававым актам i падлягае давядзенню да ведама юрыдычных асоб, грамадзян, у тым лiку iндывiдуальных прадпрымальнiкаў, шляхам размяшчэння гэтага рашэння не пазней за дзесяць рабочых

дзён з дня яго прыняцця на афiцыйным сайце Мiнiстэрства культуры ў глабальнай камп'ютарнай сетцы Iнтэрнэт.».

40. У артыкуле 95:

назву артыкула пасля слова «выяўленую» дапоўнiць словам «матэрыяльную»;

у пункце 1 словы «дзяржаўным органам, які прыняў рашэнне аб наданнi гэтай культурнай каштоўнасцi статусу гiсторыка-культурнай каштоўнасцi, не пазней за дзесяць» замянiць словамі «мясцовым выканаўчым i распарадчым органам абласнога тэрытарыяльнага ўзроўню не пазней за трыццаць».

41. У артыкуле 96:

у пункце 1 словы «i (або) дакументальнымi» замянiць словамі «, дакументальнымi, архiтэктурнымi i (або) канструктыўнымi»;

у падпункце 2.5 пункта 2 словы «культурныя каштоўнасцi, якія ўваходзяць у склад комплексу, ансамбля» замянiць словамі «гiсторыка-культурныя каштоўнасцi, якія ўваходзяць у склад комплекснай гiсторыка-культурнай каштоўнасцi»;

пункт 4 выкласцi ў наступнай рэдакцыi:

«4. Катэгорыi гiсторыка-культурным каштоўнасцям надаюцца Мiнiстэрствам культуры на падставе рашэння Рады аб неабходнасцi аднясення гiсторыка-культурных каштоўнасцей да пэўных катэгорыi, прадугледжанага абзацам трэцiм падпункта 3.1 пункта 3 артыкула 84 гэтага Кодэкса, з улiкам прапаноў абласных (Мiнскага гарадскога) саветаў па пытаннях гiсторыка-культурнай спадчыны.»;

пункт 5 выключыць.

42. Артыкул 97 выкласцi ў наступнай рэдакцыi:

«Артыкул 97. Дзяржаўны спіс гiсторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублiкi Беларусь»

1. Культурныя каштоўнасцi, якім нададзены статус гiсторыка-культурнай каштоўнасцi, уключаюцца ў Дзяржаўны спіс гiсторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублiкi Беларусь у адпаведнасцi з часткай другой пункта 13 артыкула 93 гэтага Кодэкса.

2. Дзяржаўны спіс гiсторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублiкi Беларусь з'яўляецца дзяржаўным iнфармацыйным рэсурсам, які забяспечвае дзяржаўны ўлiк гiсторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублiкi Беларусь.

3. Дзяржаўны спіс гiсторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублiкi Беларусь змяшчае наступныя раздзелы:

3.1. нерухомыя матэрыяльныя гiсторыка-культурныя каштоўнасцi Рэспублiкi Беларусь;

3.2. рухомыя матэрыяльныя гiсторыка-культурныя каштоўнасцi Рэспублiкi Беларусь;

3.3. нематэрыяльныя гiсторыка-культурныя каштоўнасцi Рэспублiкi Беларусь.

4. Звесткi аб гiсторыка-культурных каштоўнасцях размяшчаюцца ў раздзелах Дзяржаўнага спіса гiсторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублiкi Беларусь па відах гiсторыка-культурных каштоўнасцей.

5. Пры ўключэннi комплекснай гiсторыка-культурнай каштоўнасцi ў Дзяржаўны спіс гiсторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублiкi Беларусь у гэты спіс уключаецца таксама кожная з нерухомах матэрыяльных гiсторыка-культурных каштоўнасцей, якія ўваходзяць у склад комплекснай гiсторыка-культурнай каштоўнасцi.

6. Фарміруюць i вядуць Дзяржаўны спіс гiсторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублiкi Беларусь Мiнiстэрства культуры або юрыдычная асоба, iм упаўнаважаная.

Фарміраванне i вядзенне Дзяржаўнага спіса гiсторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублiкi Беларусь ажыццяўляюцца шляхам:

уключэння ў яго звестак аб культурных каштоўнасцях, якім нададзены статус гiсторыка-культурнай каштоўнасцi;

выключэння з яго звестак аб культурных каштоўнасцях, якія пазбаўлены статусу гiсторыка-культурнай каштоўнасцi;

унясення змяненняў у звесткi аб гiсторыка-культурных каштоўнасцях, прадугледжаныя пунктам 1 артыкула 98 гэтага Кодэкса, у выпадку атрымання новых звестак ад мясцовых выканаўчых i распарадчых органаў абласнога i базавага тэрытарыяльных узроўняў, а таксама звестак аб неабходнасцi змянення складу комплекснай гiсторыка-культурнай каштоўнасцi.

Пры ўнясеннi змяненняў у звесткi аб гiсторыка-культурных каштоўнасцях захоўваюцца дата i нумар рашэння Рады, рашэння абласнога (Мiнскага гарадскога) савета па пытаннях гiсторыка-культурнай спадчыны аб неабходнасцi надання культурнай каштоўнасцi статусу гiсторыка-культурнай каштоўнасцi, а таксама дата i нумар рашэння дзяржаўнага органа аб наданнi культурнай каштоўнасцi статусу гiсторыка-культурнай каштоўнасцi.

Рашэнне аб унясеннi змяненняў у звесткi аб гiсторыка-культурных каштоўнасцях прымаецца Міністэрствам культуры, з'яўляецца ненарматыўным прававым актам i падлягае давядзенню да ведама юрыдычных асоб, грамадзян, у тым лiку iндывiдуальных прадпрымальнiкаў, шляхам размяшчэння гэтага рашэння не пазней за дзесяць рабочых дзён з дня яго прыняцця на афiцыйным сайце Міністэрства культуры ў глабальнай камп'ютарнай сетцы Iнтэрнэт.».

43. У артыкуле 98:

у пункце 1:

падпункт 1.2 выкласцi ў наступнай рэдакцыi:

«1.2. назва гiсторыка-культурнай каштоўнасцi, прынятая Радай або абласным (Мiнскiм гарадскiм) саветам па пытаннях гiсторыка-культурнай спадчыны на падставе гiстарычных звестак;»;

падпункт 1.6 выкласцi ў наступнай рэдакцыi:

«1.6. дата i нумар рашэння Рады аб неабходнасцi надання культурнай каштоўнасцi статусу гiсторыка-культурнай каштоўнасцi;»;

абзац дзевяты часткi другой пункта 2 выкласцi ў наступнай рэдакцыi:

«8 – горад Мiнск i адна цi некалькi абласцей або некалькi абласцей.».

44. Пункт 2 артыкула 99 выкласцi ў наступнай рэдакцыi:

«2. Вызначэнне гiсторыка-культурных каштоўнасцей, якiя могуць быць прапанаваны для ўключэння ў Спiс сусветнай культурнай i прыроднай спадчыны, Спiс сусветнай спадчыны, якая знаходзiцца пад пагрозай, або ў iншыя спiсы ў адпаведнасцi з мiжнароднымi дагаворамi Рэспублiкi Беларусь, ажыццяўляецца Саветам Міністраў Рэспублiкi Беларусь.

Падрыхтоўку прапановы аб уключэннi гiсторыка-культурнай каштоўнасцi ў пералiк каштоўнасцей культурнай i прыроднай спадчыны, размешчаных на тэрыторыi Рэспублiкi Беларусь, якiя могуць быць уключаны ў Спiс сусветнай культурнай i прыроднай спадчыны, Спiс сусветнай спадчыны, якая знаходзiцца пад пагрозай, або ў iншыя спiсы ў адпаведнасцi з мiжнароднымi дагаворамi Рэспублiкi Беларусь, забяспечвае мясцовы выканаўчы i распарадчы орган абласнога тэрытарыяльнага ўзроўня, на тэрыторыi якога знаходзiцца гэта гiсторыка-культурная каштоўнасць, шляхам унясення ўзгодненай з Міністэрствам культуры прапановы ў Савет Міністраў Рэспублiкi Беларусь.».

45. У артыкуле 100:

пункт 2 выкласцi ў наступнай рэдакцыi:

«2. Пашпарт матэрыяльнай гiсторыка-культурнай каштоўнасцi запаўняецца як на комплексную гiсторыка-культурную каштоўнасць, так i на нерухомыя матэрыяльныя гiсторыка-культурныя каштоўнасцi ў яе складзе, якiя належаць розным уласнiкам (карыстальнiкам) i (або) размешчаны на зямельных участках, якiя належаць розным землекарыстальнiкам.»;

з пункта 5 словы «на выкананне рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гiсторыка-культурных каштоўнасцях» выключыць;

пункт 6 выкласцi ў наступнай рэдакцыi:

«6. Пашпарт матэрыяльнай гiсторыка-культурнай каштоўнасцi запаўняецца ў трох экзэмплярах. Адзiн экзэмпляр захоўваецца ва ўласнiка (карыстальнiка) матэрыяльнай

гiсторыка-культуранай каштоўнасцi або землекарыстальнiка, на зямельным участку якога размешчана нерухомая матэрыяльная гiсторыка-культураная каштоўнасць, другi – у Мiнiстэрстве культуры, трэцi – у мясцовым выканаўчым i распарадчым органе базавага тэрытарыяльнага ўзроўню, на тэрыторыi якога знаходзiцца матэрыяльная гiсторыка-культураная каштоўнасць.

На комплексную гiсторыка-культураную каштоўнасць, у склад якой уваходзяць нерухомыя матэрыяльныя гiсторыка-культураныя каштоўнасцi, якiя належаць розным уласнiкам (карыстальнiкам) i (або) размешчаны на зямельных участках, якiя належаць розным землекарыстальнiкам, пашпарт матэрыяльнай гiсторыка-культуранай каштоўнасцi запаўняецца ў двух экзэмплярах. Адзiн экзэмпляр захоўваецца ў Мiнiстэрстве культуры, другi – у мясцовым выканаўчым i распарадчым органе базавага тэрытарыяльнага ўзроўню, на тэрыторыi якога знаходзiцца комплексная гiсторыка-культураная каштоўнасць.»;

у пункце 7 словы «тры рабочыя днi» замянiць словамі «сем каляндарных дзён».

46.3 падпункта 2.3 пункта 2 артыкула 101 словы «на выкананне рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гiсторыка-культураных каштоўнасцях» выключыць.

47. У пункце 4 артыкула 102:

падпункт 4.6 пасля слоў «пасведчанне на кiраўнiцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыi на выкананне рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гiсторыка-культураных каштоўнасцях» дапоўнiць словамі «(далей – пасведчанне атэставанай асобы)»;

падпункт 4.10 выкласцi ў наступнай рэдакцыi:

«4.10. звесткi аб нерухомай матэрыяльнай гiсторыка-культуранай каштоўнасцi, якая ўваходзiць у склад комплекснай гiсторыка-культуранай каштоўнасцi i якой асобна нададзены статус гiсторыка-культуранай каштоўнасцi»;

48. У артыкуле 104:

пункт 1 пасля слоў «пунктамі 2 i 3 гэтага артыкула)» дапоўнiць словамі «знос нерухомых матэрыяльных гiсторыка-культураных каштоўнасцей, у тым лiку дэмантаж iх частак i (або) гiстарычных канструкцый»;

падпункты 2.1 i 2.2 пункта 2 выкласцi ў наступнай рэдакцыi:

«2.1. заключэння Рады або заключэння абласнога (Мiнскага гарадскога) савета па пытаннях гiсторыка-культуранай спадчыны, прадугледжаных адпаведна абзацам другiм падпункта 3.2 пункта 3 i абзацам другiм падпункта 6.2 пункта 6 артыкула 84 гэтага Кодэкса;

2.2. навукова-праектнай дакументацыi»;

у пункце 4 словы «i (або) дакументальных» замянiць словамі «, дакументальных, архiтэктурных i (або) канструктыўных»;

у пункце 5:

частку першую пасля слоў «да гiсторыка-культуранай спадчыны» дапоўнiць словамі «выява Дзяржаўнага герба Рэспублiкi Беларусь»;

частку другую выкласцi ў наступнай рэдакцыi:

«На комплекснай гiсторыка-культуранай каштоўнасцi дапускаецца ўсталяванне некалькiх аднолькавых ахоўных дошак, размяшчэнне якiх ажыццяўляецца на асноўных шляхах наведвання тэрыторыi гэтай гiсторыка-культуранай каштоўнасцi.»

49. Артыкул 105 выкласцi ў наступнай рэдакцыi:

«Артыкул 105. Зоны аховы нерухомых матэрыяльных гiсторыка-культураных каштоўнасцей

1. Для забеспячэння захавання нерухомых матэрыяльных гiсторыка-культураных каштоўнасцей i навакольнага асяроддзя ў пэўных межах устанаўлюваецца межы тэрыторыi нерухомых матэрыяльных гiсторыка-культураных каштоўнасцей i адна або некалькi з наступных зон аховы гэтых гiсторыка-культураных каштоўнасцей:

ахоўная зона;

зона рэгулявання забудовы;
зона аховы ландшафту;
зона аховы культурнага пласта (слоя).

Тэрыторыя нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці – тэрыторыя, непасрэдна занятая нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасцю і (або) яе часткай, звязаная з імі гістарычна і функцыянальна.

2. Для нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, якія ўваходзяць у склад комплексных гісторыка-культурных каштоўнасцей, устанаўліваюцца агульныя зоны аховы.

Для нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, якія размешчаны побач, могуць устанаўлівацца агульныя зоны аховы.

Да зацвярджэння праектаў зон аховы помнікаў археалогіі, указаных у рэестры археалагічных аб'ектаў, які вядзецца ў адпаведнасці з пунктамі 1–3 артыкула 125 гэтага Кодэкса, на іх тэрыторыях, а таксама на адлегласці пяцідзесяці метраў ад вонкавых межаў гэтых тэрыторый пры выкананні земляных, будаўнічых, меліярацыйных і іншых работ, ажыццяўленні іншай дзейнасці, якія могуць нанесці шкоду помнікам археалогіі, павінны выконвацца меры, прадугледжаныя артыкулам 130 гэтага Кодэкса.

3. Межы тэрыторыі нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці, зоны аховы нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці і іх межы, рэжымы ўтрымання і выкарыстання тэрыторыі нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці і зон аховы нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці вызначаюцца праектам зон аховы нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці, які зацвярджаецца Міністэрствам культуры.

4. Склад і парадак распрацоўкі праектаў зон аховы нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей устанаўліваюцца Міністэрствам культуры.

Міністэрства культуры не пазней за пятнаццаць каляндарных дзён з дня афіцыйнага апублікавання пастановы аб зацвярджэнні адпаведнага праекта зон аховы нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці даводзіць да ведама арганізацый, якія знаходзяцца ў падпарадкаванні Дзяржаўнага камітэта па маёмасці і ўпаўнаважаны ім на стварэнне і вядзенне зямельна-інфармацыйнай сістэмы, інфармацыю аб факце апублікавання пастановы.

5. Рэжымамі ўтрымання і выкарыстання тэрыторыі нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці і зон аховы нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці прадугледжваюцца абмежаванне або поўная забарона дзейнасці, якая стварае пагрозу захаванню гэтай гісторыка-культурнай каштоўнасці і навакольнаму асяроддзю (уключаючы навакольную гістарычную забудову) у межах зон яе аховы.

6. Праект зон аховы нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці распрацоўваецца за кошт сродкаў яе ўласніка (карыстальніка), землекарыстальніка, на зямельным участку якога размешчана нерухомае матэрыяльнае гісторыка-культурнае каштоўнасць, а таксама іншых крыніц, не забароненых заканадаўствам.

7. Распрацоўка горадабудаўнічай і землеўпарадкавальнай дакументацыі, а таксама іншай праектнай дакументацыі, рэалізацыя якіх можа аказаць уздзеянне на нерухомае матэрыяльнае гісторыка-культурнае каштоўнасці, без нанясення ўстаноўленых зон аховы нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей або без іх устанаўлення забараняецца.

8. Усе віды работ у зонах аховы нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей выконваюцца ў межах патрабаванняў рэжымаў утрымання і выкарыстання гэтых зон аховы, калі іншае не прадугледжана гэтым Кодэксам.»

50. У пункце 2 артыкула 108 слова «працэсе» замяніць словам «ходзе».

51. Артыкул 109 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«Артыкул 109. Змяненне нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей

1. Пры ажыццяўленні дзейнасці на нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях (у тым ліку пры выкананні рамонтна-рэстаўрацыйных і (або) іншых работ),

якая можа аказваць уздзеянне на нерухомыя матэрыяльныя гісторыка-культурныя каштоўнасці, не дапускаецца змяненне гэтых гісторыка-культурных каштоўнасцей, за выключэннем навукова абгрунтаванага змянення.

2. Навукова абгрунтаваным змяненнем з'яўляюцца праектныя рашэнні, якія пацверджаны матэрыяламі навукова-даследчых работ і не вядуць да страты існуючых гістарычных частак нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, а таксама аб'ёмна-прасторавых рашэнняў нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей.

3. Заключэнне аб прызнанні змянення нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей катэгорыі «0», «1», «2», прадугледжанага навукова-праектнай дакументацыяй, навукова абгрунтаваным або навукова не абгрунтаваным выдаецца Радай на падставе матэрыялаў навукова-даследчых работ.

Заключэнне аб прызнанні змянення нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей катэгорыі «3», прадугледжанага навукова-праектнай дакументацыяй, навукова абгрунтаваным або навукова не абгрунтаваным выдаецца абласным (Мінскім гарадскім) саветам па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны на падставе матэрыялаў навукова-даследчых работ.»

52. У артыкуле 110:

у пункце 1 слова «асабліваасцей» замяніць словам «рашэнняў»;

пункт 3 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«3. Сродкі вонкавай рэкламы, якія размяшчаюцца на нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, іх тэрыторыі, не павінны ствараць перашкоды для візуальнага ўспрымання аб'ёмна-прасторавых рашэнняў, элементаў і дэталей архітэктурнага дэкару гэтых гісторыка-культурных каштоўнасцей, а таксама навакольнага асяроддзя.

На помніках архітэктуры сродкі вонкавай рэкламы павінны размяшчацца асобнымі літарамі, знакамі і (або) іншымі выявамі, за выключэннем сродкаў вонкавай рэкламы, якія замацоўваюцца кансольна, у памеры, які не перавышае 700 x 700 x 300 мм.

Дапускаецца размяшчэнне сродкаў вонкавай рэкламы на верхняй паўцыркульнай частцы вітрынных, аконных і дзвярных запаўненняў нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей толькі ў выпадку адсутнасці на фасадзе іншых свабодных ад элементаў і дэталей архітэктурнага дэкару месцаў для размяшчэння гэтых сродкаў вонкавай рэкламы.

Эскіз сродку вонкавай рэкламы на нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях катэгорыі «0», «1», «2», без катэгорыі і на іх тэрыторыі ўзгадняецца з Міністэрствам культуры ў адпаведнасці з заканадаўствам аб адміністрацыйных працэдурах.

Палажэнні часткі чацвёртай гэтага пункта не распаўсюджваюцца на размяшчэнне сродкаў вонкавай рэкламы на капітальных пабудовах (будынках, збудаваннях), іншых аб'ектах, якія знаходзяцца на тэрыторыі нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей і не адносяцца да гістарычнай забудовы.»

53. У артыкуле 112:

з назвы артыкула і пункта 2 словы «на выкананне рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях» выключыць;

у пункце 1:

з абзаца першага словы «на выкананне рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях» выключыць;

у падпункце 1.3 словы «і (або) дакументальных» замяніць словамі «, дакументальных, архітэктурных і (або) канструктыўных».

54. Артыкулы 113 і 114 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«Артыкул 113. Праектныя работы, якія выконваюцца на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях

1. Да праектных работ, якія выконваюцца на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, адносіцца комплекс работ па распрацоўцы навукова-праектнай дакументацыі.

2. Праектныя работы на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях выконваюцца ў поўнай адпаведнасці з матэрыяламі навукова-даследчых работ.

Артыкул 114. Рамонтна-рэстаўрацыйныя і іншыя работы, якія выконваюцца на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях

1. Да рамонтна-рэстаўрацыйных работ, якія выконваюцца на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, адносяцца:

1.1. аднаўленне – сукупнасць работ і мерапрыемстваў, накіраваных на навукова абгрунтаванае поўнае або частковае паўторнае стварэнне матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей (для нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей – абавязкова на месцы іх ранейшага знаходжання);

1.2. дапаўненне – сукупнасць работ і мерапрыемстваў па ўзвядзенні ў месцах страты на тэрыторыі комплексных гісторыка-культурных каштоўнасцей капітальных пабудов (будынкаў, збудаванняў) і іншых аб'ектаў паводле спецыяльна распрацаваных праектаў рэгенерцыі гэтых гісторыка-культурных каштоўнасцей з захаваннем аб'ёмна-прасторавай структуры;

1.3. добраўпарадкаванне – сукупнасць работ і мерапрыемстваў, накіраваных на захаванне існуючых каштоўных элементаў (у тым ліку планіровачных) тэрыторыі нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці ці часткі тэрыторыі і (або) іх аднаўленне;

1.4. кансервацыя – сукупнасць работ і мерапрыемстваў па часовым або доўгатэрміновым забеспячэнні захаванасці тэхнічнага стану матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, у тым ліку супрацьаварыйныя работы, з прымяненнем адпаведных метадаў, якія дазваляюць прадухіліць яго далейшае пагаршэнне і ствараюць умовы для экспанавання законсерваваных матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей;

1.5. перамяшчэнне – сукупнасць работ і мерапрыемстваў па перамяшчэнні нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей і іх аднаўленні на новым месцы ў адпаведнасці з пунктам 2 артыкула 104 гэтага Кодэкса;

1.6. прыстасаванне – сукупнасць работ і мерапрыемстваў па адаптацыі матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей да патрэбнасцей і асаблівасцей сучаснага тэхнічнага ўтрымання без дапушчэння страты іх адметных духоўных, мастацкіх, дакументальных, архітэктурных і (або) канструктыўных вартасцей, а таксама аб'ёмна-прасторавых рашэнняў;

1.7. рамонт – сукупнасць работ і мерапрыемстваў па аднаўленні страчаных у працэсе эксплуатацыі і (або) паляпшэнні канструкцыйных, інжынерных, тэхнічных, эстэтычных якасцей нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей з выкарыстаннем метадык і матэрыялаў, адпаведных гістарычным;

1.8. рэгенерцыя – сукупнасць работ і мерапрыемстваў па аднаўленні цэласнасці і агульнага кампазіцыйнага рашэння матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей і (або) гістарычнага характару размяшчэння нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей у навакольным асяроддзі;

1.9. рэканструкцыя – сукупнасць работ і мерапрыемстваў, накіраваных на прыстасаванне і (або) выкарыстанне нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, іх частак і (або) элементаў з улікам сучасных патрэб без змянення аб'ёмна-прасторавых рашэнняў, дапушчэння страты іх адметных духоўных, мастацкіх, дакументальных, архітэктурных і (або) канструктыўных вартасцей;

1.10. рэстаўрацыя – сукупнасць работ і мерапрыемстваў, якія праводзяцца ў мэтах выяўлення, захавання і (або) аднаўлення адметных духоўных, мастацкіх, дакументальных, архітэктурных і (або) канструктыўных вартасцей матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей без дапушчэння страты імі існуючых каштоўных гістарычных элементаў.

2. Рамонтна-рэстаўрацыйныя работы на нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, за выключэннем работ па бягучым рамонце, павінны

выконвацца на падставе навукова-праектнай дакументацыi пры ўмове ажыццяўлення навукова-метадычнага кiраўнiцтва i аўтарскага нагляду ў адпаведнасцi з пунктам 1 артыкула 116 гэтага Кодэкса.

Работы па бягучым рамонце на нерухомах матэрыяльных гiсторыка-культурных каштоўнасцях павiнны выконвацца на падставе праграмы работ з выкарыстаннем метадык i матэрыялаў, адпаведных гiстарычным, пры ўмове ажыццяўлення аўтарскага нагляду ў адпаведнасцi з часткай другой пункта 1 артыкула 116 гэтага Кодэкса. Патрабаваннi да праграмы работ па бягучым рамонце на нерухомах матэрыяльных гiсторыка-культурных каштоўнасцях вызначаюцца Мiнiстэрствам культуры.

3. На нерухомах матэрыяльных гiсторыка-культурных каштоўнасцях могуць выконвацца iншыя работы, накiраваныя на забеспячэнне належнага iх утрымання i выкарыстання, санiтарнага стану, якiя не парушаюць цэласнасцi i агульнага кампазiцыйнага рашэння i (або) гiстарычнага характару размяшчэння нерухомах матэрыяльных гiсторыка-культурных каштоўнасцей у навакольным асяроддзi, не закранаюць фасады, гiстарычныя iнтэр'еры, апорныя канструкцыi (капiтальныя сцены, скляпеннi, перакрыццi, падмуркi), адметныя духоўныя, мастацкiя, дакументальныя, архiтэктурныя i (або) канструктыўныя вартасцi гiсторыка-культурных каштоўнасцей.

4. Пры выкананнi рамонтна-рэстаўрацыйных i iншых работ на матэрыяльных гiсторыка-культурных каштоўнасцях прызнаецца прыярытэт аховы гiсторыка-культурнай спадчыны.».

55. У артыкуле 115:

назву артыкула дапоўнiць сказам наступнага зместу: «. Арганiзацыi, якiя маюць права выконваць такiя работы»;

дапоўнiць артыкул пунктам 5 наступнага зместу:

«5. Выкананне навукова-даследчых i праектных работ на матэрыяльных гiсторыка-культурных каштоўнасцях ажыццяўляецца арганiзацыямi, у штаце якiх працуюць грамадзяне, якiя маюць пасведчанне атэставанай асобы, або iндывiдуальнымi прадпрымальнiкамі, якiя маюць пасведчанне атэставанай асобы.».

56. Артыкулы 116–120 выкласцi ў наступнай рэдакцыi:

«Артыкул 116. Кiраўнiцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыi. Навукова-метадычнае кiраўнiцтва i аўтарскi нагляд пры выкананнi рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гiсторыка-культурных каштоўнасцях

1. Кiраўнiцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыi, навукова-метадычнае кiраўнiцтва пры выкананнi рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гiсторыка-культурных каштоўнасцях ажыццяўляюцца грамадзянамі, якiя маюць пасведчанне атэставанай асобы, або iндывiдуальнымi прадпрымальнiкамі, якiя маюць пасведчанне атэставанай асобы.

Аўтарскi нагляд пры выкананнi рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гiсторыка-культурных каштоўнасцях ажыццяўляецца праектнай арганiзацыяй пры непасрэдным удзеле грамадзянiна, якi мае пасведчанне атэставанай асобы, або iндывiдуальным прадпрымальнiкам, якi мае пасведчанне атэставанай асобы.

Забараняецца выконваць рамонтна-рэстаўрацыйныя работы на матэрыяльных гiсторыка-культурных каштоўнасцях без ажыццяўлення аўтарскага нагляду, прадугледжанага часткай другой гэтага пункта.

2. У перыяд ажыццяўлення кiраўнiцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыi, навукова-метадычнага кiраўнiцтва i аўтарскага нагляду пры выкананнi рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гiсторыка-культурных каштоўнасцях у межах выканання ўказаных работ замена грамадзянiна, у тым лiку iндывiдуальнага прадпрымальнiка, якi ажыццяўляе кiраўнiцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыi, навукова-метадычнае кiраўнiцтва i аўтарскi нагляд пры выкананнi

рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, забараняецца, за выключэннем выпадкаў:

2.1. яго пісьмовай адмовы ад выканання абавязкаў, прадугледжаных артыкулам 118 гэтага Кодэкса;

2.2. невыканання ім абавязкаў, прадугледжаных артыкулам 118 гэтага Кодэкса;

2.3. немагчымасці выканання ім абавязкаў, прадугледжаных артыкулам 118 гэтага Кодэкса, па прычыне хваробы, выезду на пастаяннае месца жыхарства за межы Рэспублiкi Беларусь, пераходу на работу, выкананне якой не звязана з праектнай і рэстаўрацыйнай дзейнасцю;

2.4. іншых устаноўленых заключэннем Рады выпадкаў, калі ён не можа выконваць абавязкі, прадугледжаныя артыкулам 118 гэтага Кодэкса.

Артыкул 117. Пасведчанне атэставанай асобы

1. Пасведчанне атэставанай асобы выдаецца па выніках праходжання грамадзянамі, у тым ліку індывідуальнымі прадпрымальнікамі, атэстацыі на права атрымання такога пасведчання.

2. Атэстацыя на права атрымання пасведчання атэставанай асобы (далей – атэстацыя) праводзіцца ў мэтах пацвярджэння прафесійных ведаў грамадзян, у тым ліку індывідуальных прадпрымальнікаў, якія прэтэндуюць на атрыманне пасведчання атэставанай асобы (далей, калі не вызначана іншае, – прэтэндэнт), і пацвярджэння ўмення прымяняць гэтыя веды пры распрацоўцы навукова-праектнай дакументацыі.

Да атэстацыі дапускаюцца прэтэндэнты, якія маюць вышэйшую адукацыю ў сферы архітэктуры і будаўніцтва.

3. Атэстацыя праводзіцца атэстацыйнай камісіяй, склад якой зацвярджаецца Міністэрствам культуры.

Атэстацыйная камісія дзейнічае на падставе зацверджанага ёю рэгламенту.

4. Для правядзення атэстацыі арганізацыя, у штаце якой працуе грамадзянін, які прэтэндуе на атрыманне пасведчання атэставанай асобы, або індывідуальны прадпрымальнік, які прэтэндуе на атрыманне пасведчання атэставанай асобы, звяртаюцца ў Міністэрства культуры з пісьмовай заявай аб правядзенні атэстацыі, да якой дадаюцца копія дыплама аб вышэйшай адукацыі прэтэндэнта, выпіска з працоўнай кніжкі прэтэндэнта і копія дыплама аб перападрыхтоўцы на ўзроўні вышэйшай адукацыі або пасведчання аб павышэнні кваліфікацыі (пры іх наяўнасці) (далей – дакументы аб правядзенні атэстацыі).

5. Атэстацыя праводзіцца не пазней за трыццаць каляндарных дзён з дня атрымання Міністэрствам культуры дакументаў аб правядзенні атэстацыі.

6. У выпадку, калі не прадстаўлены дакументы аб правядзенні атэстацыі, атэстацыйная камісія прымае рашэнне аб адмове ў прыняцці заявы аб правядзенні атэстацыі ў парадку, прадугледжаным заканадаўствам аб адміністрацыйных працэдурах.

7. Дата, час і месца правядзення атэстацыі вызначаюцца старшынёй атэстацыйнай камісіі.

8. Атэстацыя праводзіцца ў форме вуснага экзамену, пытанні да якога зацвярджаюцца старшынёй атэстацыйнай камісіі.

Члены атэстацыйнай камісіі заслухоўваюць адказ прэтэндэнта, якому могуць задавацца дадатковыя пытанні па тэме экзамену. Веды прэтэндэнта ацэньваюцца зыходзячы з паўнаты і дакладнасці дадзеных ім адказаў на пытанні.

Атэстацыйная камісія прымае рашэнне аб праходжанні або непраходжанні прэтэндэнтам атэстацыі, якое афармляецца пратаколам пасяджэння атэстацыйнай камісіі.

У выпадку прыняцця атэстацыйнай камісіяй рашэння аб праходжанні прэтэндэнтам атэстацыі Міністэрства культуры не пазней за пяць каляндарных дзён з дня прыняцця такога рашэння накіроўвае ў арганізацыю, індывідуальнаму прадпрымальніку, якія прадставілі дакументы аб правядзенні атэстацыі, пасведчанне атэставанай асобы.

У выпадку прыняцця атэстацыйнай камiсiяй рашэння аб непраходжаннi прэтэндэнтам атэстацыi Мiнiстэрства культуры ў тэрмін, прадугледжаны часткай чацвэртага гэтага пункта, накіроўвае ў арганiзацыю, iндывiдуальнаму прадпрымальнiку, якiя прадставiлi дакументы аб правядзеннi атэстацыi, выпiску з пратакола атэстацыйнай камiсii, якая ўтрымлiвае адпаведнае рашэнне.

9. Пасведчанне атэставанай асобы выдаецца Мiнiстэрствам культуры па ўстаноўленай iм форме бясплатна на пяць гадоў.

10. У выпадку невыканання або неадпаведнага выканання грамадзянiнам, у тым лiку iндывiдуальным прадпрымальнiкам, якi мае пасведчанне атэставанай асобы, абавязкаў, прадугледжаных артыкулам 118 гэтага Кодэкса, што пацвярджаецца заключэннем Рады, атэстацыйная камiсiя можа прыняць рашэнне аб ануляваннi гэтага пасведчання.

11. Грамадзянiн, у тым лiку iндывiдуальны прадпрымальнiк, якi мае пасведчанне атэставанай асобы i якому плануецца ануляваць гэта пасведчанне, запрашаецца на пасяджэнне атэстацыйнай камiсii.

Атэстацыйная камiсiя заслухоўвае тлумачэннi грамадзянiна, у тым лiку iндывiдуальнага прадпрымальнiка, па пытаннi невыканання або неадпаведнага выканання iм абавязкаў, прадугледжаных артыкулам 118 гэтага Кодэкса, i можа прыняць рашэнне аб ануляваннi пасведчання атэставанай асобы.

12. Рашэнне аб ануляваннi пасведчання атэставанай асобы накіроўваецца Мiнiстэрствам культуры ў арганiзацыю, iндывiдуальнаму прадпрымальнiку, якiя прадставiлi дакументы аб правядзеннi атэстацыi, не пазней за дзесяць календарных дзён з дня прыняцця рашэння.

Арганiзацыя не пазней за адзiн рабочы дзень з дня атрымання рашэння аб ануляваннi пасведчання атэставанай асобы паведамляе аб гэтым грамадзянiну, у адносінах да якога прынята такое рашэнне.

Грамадзянiн, у тым лiку iндывiдуальны прадпрымальнiк, у адносінах да якога прынята рашэнне аб ануляваннi пасведчання атэставанай асобы, абавязаны вярнуць гэта пасведчанне ў Мiнiстэрства культуры.

13. Арганiзацыя, у штаце якой працуе грамадзянiн, у адносінах да якога прынята рашэнне аб ануляваннi пасведчання атэставанай асобы, або iндывiдуальны прадпрымальнiк, у адносінах да якога прынята такое рашэнне, праз два гады з дня прыняцця рашэння могуць паўторна прадставiць у Мiнiстэрства культуры дакументы аб правядзеннi атэстацыi.

14. Рашэннi аб адмове ў прыняццi заявы, аб непраходжаннi прэтэндэнтам атэстацыi, аб ануляваннi пасведчання атэставанай асобы могуць быць абскарджаны ў суд.

Артыкул 118. Абавязкi грамадзянiна, у тым лiку iндывiдуальнага прадпрымальнiка, якi мае пасведчанне атэставанай асобы

1. Грамадзянiн, у тым лiку iндывiдуальны прадпрымальнiк, якi мае пасведчанне атэставанай асобы, абавязаны:

забяспечваць узаемадзеянне зацікаўленых юрыдычных асоб i iх падраздзяленняў пры распрацоўцы навукова-праектнай дакументацыi;

складаць рэстаўрацыйнае заданне па форме, устаноўленай Мiнiстэрствам культуры;

вызначаць напрамкi навукова-даследчых работ;

забяспечваць дакладнасць i паўнату вынікаў навукова-даследчых работ;

ажыццяўляць кiраўнiцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыi;

прадугледжваць меры па захаваннi матэрыяльных гiсторыка-культурных каштоўнасцей пры выкананнi навукова-даследчых работ i пасля iх заканчэння;

забяспечваць навуковую абгрунтаванасць мер па захаваннi матэрыяльных гiсторыка-культурных каштоўнасцей;

прымаць удзел у разглядзе праектных прапаноў i навукова-праектнай дакументацыi;

iнфармаваць Мiнiстэрства культуры аб пачатку выканання рамонтна-рэстаўрацыйных работ на нерухомах матэрыяльных гiсторыка-культурных каштоўнасцях;

забяспечваць своечасовае вырашэнне пытанняў па праектна-каштарыснай дакументацыі, якія ўзнікаюць пры выкананні работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях;

ажыццяўляць навукова-метадычнае кіраўніцтва пры выкананні рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях;

забяспечваць фіксацыю матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей у працэсе выканання на іх рамонтна-рэстаўрацыйных работ, а таксама фотафіксацыю да пачатку, у ходзе і пасля заканчэння рамонтна-рэстаўрацыйных работ;

інфармаваць Міністэрства культуры аб адступленнях ад узгодненай навукова-праектнай дакументацыі або ад праграмы работ па бягучым рамонце на нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, а таксама аб узнікненні пагрозы фізічнага знішчэння матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей і (або) аб пагаршэнні іх тэхнічнага стану, якія ўзніклі ў ходзе выканання работ;

складаць навукова-рэстаўрацыйную справаздачу па выніках года і навукова-рэстаўрацыйную справаздачу пасля заканчэння рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці па форме, устаноўленай Міністэрствам культуры;

распрацоўваць праграмы работ па бягучым рамонце на нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях;

выконваць іншыя абавязкі.

Грамадзянін, які мае пасведчанне атэставанай асобы, абавязаны прымаць непасрэдны ўдзел у ажыццяўленні аўтарскага нагляду, а індывідуальны прадпрымальнік, які мае пасведчанне атэставанай асобы, – ажыццяўляць аўтарскігляд пры выкананні рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях у адпаведнасці з часткай другой пункта 1 артыкула 116 гэтага Кодэкса.

2. Грамадзянін, у тым ліку індывідуальны прадпрымальнік, які мае пасведчанне атэставанай асобы, пры ажыццяўленні кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі, навукова-метадычнага кіраўніцтва пры выкананні рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях нясе персанальную адказнасць за захаванне адметных духоўных, мастацкіх, дакументальных, архітэктурных і (або) канструктыўных вартасцей матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, навуковую абгрунтаванасць праектных рашэнняў і іх рэалізацыю.

Артыкул 119. Узгадненне навукова-праектнай дакументацыі

1. Навукова-праектная дакументацыя на выкананне рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях – узаемазвязаныя праектныя дакументы, распрацаваныя ў адпаведнасці з матэрыяламі навукова-даследчых работ, якія з'яўляюцца абавязковай часткай навукова-праектнай дакументацыі і падставай для распрацоўкі праектных рашэнняў (у тым ліку перадпраектнай дакументацыі) і выканання рамонтна-рэстаўрацыйных работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях.

Навукова-праектная дакументацыя ў дачыненні да нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей катэгорыі «0», «1», «2» узгадняецца з Міністэрствам культуры ў парадку, устаноўленым заканадаўствам аб адміністрацыйных працэдурах.

Навукова-праектная дакументацыя ў дачыненні да нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей катэгорыі «3» узгадняецца з мясцовым выканаўчым і распарадчым органам абласнога тэрытарыяльнага ўзроўню ў парадку, устаноўленым заканадаўствам аб адміністрацыйных працэдурах.

2. Навукова-праектная дакументацыя ў дачыненні да нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей катэгорыі «0», «1», «2», выкананне рамонтна-рэстаўрацыйных работ на якіх можа прывесці да навукова не абгрунтаванага змянення гэтых гісторыка-культурных каштоўнасцей і (або) пагаршэння ўмоў іх успрымання, падлягае папярэдняму разгляду Радай.

Навукова-праектная дакументацыя ў дачыненні да нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей катэгорыі «0», «1», «2», якая не адобрана Радай, узгадненню не падлягае.

Неабходнасць разгляду Радай навукова-праектнай дакументацыі, не ўказанай у частцы першай гэтага пункта, вызначаецца Міністэрствам культуры.

3. Навукова-праектная дакументацыя ў дачыненні да нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей катэгорыі «3» падлягае папярэдняму разгляду абласным (Мінскім гарадскім) саветам па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны.

Навукова-праектная дакументацыя ў дачыненні да нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей катэгорыі «3», якая не адобрана абласным (Мінскім гарадскім) саветам па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны, узгадненню не падлягае.

4. Выдаткі, звязаныя з разглядам Радай, абласным (Мінскім гарадскім) саветам па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны навукова-праектнай дакументацыі, кампенсуюцца заказчыкамі гэтай навукова-праектнай дакументацыі.

5. Пры падрыхтоўцы навукова-праектнай дакументацыі, а таксама пры яе ўзгадненні прызнаецца прыярытэт аховы гісторыка-культурнай спадчыны.

6. Узгадненне з Міністэрствам культуры, мясцовым выканаўчым і распарадчым органам абласнога тэрытарыяльнага ўзроўню навукова-праектнай дакументацыі не вызваляе ад неабходнасці яе ўзгаднення з іншымі дзяржаўнымі органамі ў выпадках, прадугледжаных актамі заканадаўства.

Артыкул 120. Прыняцце ў эксплуатацыю нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці, на якой выконваліся рамонтна-рэстаўрацыйныя работы

1. Прыняцце ў эксплуатацыю нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці, на якой выконваліся рамонтна-рэстаўрацыйныя работы, ажыццяўляецца ў адпаведнасці з заканадаўствам аб архітэктурнай, горадабудаўнічай і будаўнічай дзейнасці.

2. У выпадках і парадку, устаноўленых заканадаўствам аб архітэктурнай, горадабудаўнічай і будаўнічай дзейнасці, юрыдычным асобам, грамадзянам, у тым ліку індывідуальным прадпрымальнікам, выдаецца заключэнне аб адпаведнасці прымаемай у эксплуатацыю нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці навукова-праектнай дакументацыі згодна з заканадаўствам аб адміністрацыйных працэдурах:

2.1. Міністэрствам культуры – у дачыненні да нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей катэгорыі «0», «1», «2»;

2.2. мясцовым выканаўчым і распарадчым органам абласнога тэрытарыяльнага ўзроўню – у дачыненні да нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей катэгорыі «3».

57. У пункце 3 артыкула 122:

словы «фарміраванняў Рэспублікі Беларусь» і «фарміраваннямі Рэспублікі Беларусь» замяніць адпаведна словамі «фарміраванняў» і «фарміраваннямі»;

дапоўніць пункт словамі «, за выключэннем матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, якія знаходзіліся на тэрыторыі, занятай Узброенымі Сіламі Рэспублікі Беларусь, іншымі войскамі і воінскімі фарміраваннямі, да 3 лютага 2017 г.».

58. Частку першую пункта 1 артыкула 123 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«1. Археалагічная спадчына ўяўляе сабой сукупнасць археалагічных аб'ектаў, у тым ліку помнікаў археалогіі, і археалагічных артэфактаў.».

59. У падпункце 3.2 пункта 3 артыкула 124 словы «сакавіка 2016 года» замяніць словамі «сакавіка 2016 г.».

60. У артыкуле 125:

у частцы першай пункта 1 словы «сакавіка 2016 года» замяніць словамі «сакавіка 2016 г.»;

у частцы другой пункта 4:

словы «Рэспублікі Беларусь» выключыць;

слова «зямельна-кадастравую» замяніць словам «кадастравую»;
у падпункце 5.1 пункта 5 слова «зямельна-кадастравай» замяніць словам «кадастравай».

61. 3 пункта 2 артыкула 127 словы «у парадку, устаноўленым Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь» выключыць.

62. Пункт 1 артыкула 129 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«1. Выкананне земляных, будаўнічых, меліярацыйных і іншых работ, ажыццяўленне іншай дзейнасці на тэрыторыі археалагічных аб'ектаў, у тым ліку на помніках археалогіі (далей, калі не вызначана іншае, – выкананне работ на тэрыторыі археалагічных аб'ектаў), могуць праводзіцца толькі пасля атрымання ўзгаднення выканання земляных, будаўнічых, меліярацыйных і іншых работ, ажыццяўлення іншай дзейнасці на тэрыторыі археалагічных аб'ектаў у адпаведнасці з заканадаўствам аб адміністрацыйных працэдурах, заснаванага на заключэнні Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі або юрыдычнай асобы, ёю ўпаўнаважанай, аб неабходнасці прыняцця мер па ахове археалагічных аб'ектаў, і толькі пасля распрацоўкі ўказаных мер.

Меры па ахове археалагічных аб'ектаў распрацоўваюцца навуковымі арганізацыямі і музеямі, якім выдадзены дазвол на права правядзення археалагічных даследаванняў, і ўключаюцца ў практную дакументацыю на выкананне работ на тэрыторыі археалагічных аб'ектаў.»

63. У артыкуле 130:

падпункт 1.1 пункта 1 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«1.1. забарону работ на тэрыторыі археалагічных аб'ектаў без узгаднення выканання земляных, будаўнічых, меліярацыйных і іншых работ, ажыццяўлення іншай дзейнасці на тэрыторыі археалагічных аб'ектаў, прадугледжанага пунктам 1 артыкула 129 гэтага Закона;»;

пункт 2 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«2. Звесткі аб археалагічных аб'ектах уключаюцца ў генеральныя планы гарадоў і іншых населеных пунктаў, горадабудаўнічыя праекты дэталнага планавання і іншыя горадабудаўнічыя праекты.

Горадабудаўнічыя праекты, якія змяшчаюць звесткі аб археалагічных аб'ектах, у тым ліку аб помніках археалогіі, падлягаюць узгадненню з Нацыянальнай акадэміяй навук Беларусі, а горадабудаўнічыя праекты, якія змяшчаюць звесткі аб іншых гісторыка-культурных каштоўнасцях, – з Міністэрствам культуры.»

64. Пункт 1 артыкула 131 дапоўніць словамі «, ажыццяўленні сацыякультурнай дзейнасці бібліятэк».

65. Артыкул 132 дапоўніць словамі «, сацыякультурнай дзейнасцю бібліятэкі».

66. Падпункт 2.6 пункта 2 артыкула 134 пасля слова «набыцці,» дапоўніць словамі «алічбоўцы і забеспячэнні захаванасці дакументаў,».

67. У артыкуле 137:

падпункт 1.6 пункта 1 выключыць;

пункт 2 дапоўніць падпунктам 2.1¹ наступнага зместу:

«2.1¹. устанаўліваць правілы карыстання бібліятэкай і парадак рэгістрацыі карыстальнікаў бібліятэкі, што зацвярджаюцца кіраўніком бібліятэкі, якая з'яўляецца юрыдычнай асобай, па ўзгадненні з заснавальнікам бібліятэкі або кіраўніком юрыдычнай асобы, падраздзяленнем якой з'яўляецца бібліятэка;».

68. У артыкуле 138:

у пункце 2:

падпункт 2.2 пасля слоў «па набыцці,» дапоўніць словамі «алічбоўцы і забеспячэнні захаванасці дакументаў,»;

падпункт 2.4 пасля слоў «міжбібліятэчнага абанемента» дапоўніць словамі «і дастаўкі дакументаў»;

падпункт 3.11 пункта 3 пасля слоў «па набыцці,» дапоўніць словамі «алічбоўцы і забеспячэнні захаванасці дакументаў,».

69. З падпункта 4.2 пункта 4 артыкула 139 словы «, Навукова-педагагiчная бiблiятэка ўстанавы «Галоўны iнфармацыйна-аналiтычны цэнтр Мiнiстэрства адукацыi Республiкi Беларусь» выключыць.

70. У артыкуле 145:

частку трэцюю пункта 4 пасля слова «мiкрафотакапiравання» дапоўнiць словам «, алiчбоўкi»;

у пункце 7:

у частцы першай словы «афармляюцца ўлiковымi дакументамi, формы якiх устанаўлiваюцца» замянiць словамi «ажыццяўляюцца ў парадку, устаноўленым»;

з часткi другой словы «Республiкi Беларусь» выключыць.

71. Пункт 1 артыкула 146 дапоўнiць словамi «i дастаўкi дакументаў».

72. Пункт 1 артыкула 147 выкласцi ў наступнай рэдакцыi:

«1. Дакументаабмен i пераразмеркаванне дакументаў – бязвыплатная перадача з адной бiблiятэки празмерна дублетных (паўторных) i няпрофiльных для гэтай бiблiятэки дакументаў iншай бiблiятэцы для папаўнення яе фонду або бязвыплатная перадача з бiблiятэки празмерна дублетных (паўторных) i няпрофiльных для гэтай бiблiятэки дакументаў iншаму суб'екту культурнай дзейнасцi, установе адукацыi, якая не адносiцца да суб'ектаў культурнай дзейнасцi, арганiзацыi, якая аказвае сацыяльныя паслугi, або рэлiгiйнай арганiзацыi.

Перадача дакументаў, якiя складаюць Бiблiятэчны фонд Республiкi Беларусь i пастаянна захоўваюцца ў дзяржаўных бiблiятэках, дазваляецца толькi дзяржаўным бiблiятэкам.»

73. У артыкуле 148:

назву артыкула выкласцi ў наступнай рэдакцыi:

«Артыкул 148. Мiжбiблiятэчны абанемент i дастаўка дакументаў.

Нацыянальная сiстэма мiжбiблiятэчнага абанемента i дастаўкi дакументаў»;

у пункце 1:

словы «iх копiй» замянiць словамi «копiй дакументаў у электронным выглядзе»;

дапоўнiць пункт часткай наступнага зместу:

«Дастаўка дакументаў – прадастаўленне карыстальнiкам бiблiятэк копiй дакументаў у электронным выглядзе з выкарыстаннем iнфармацыйна-камунiкацыйных тэхналогiй.»;

пункты 2–4 пасля слоў «мiжбiблiятэчнага абанемента» дапоўнiць словамi «i дастаўкi дакументаў»;

пункт 5 i частку першую пункта 7 пасля слоў «мiжбiблiятэчным абанеменце» дапоўнiць словамi «i дастаўкi дакументаў»;

пункт 6 дапоўнiць сказам наступнага зместу: «Пры ажыццяўленнi дастаўкi дакументаў бiблiятэка забяспечвае выкананне заканадаўства аб аўтарскiм праве i сумежных правах.»

74. У артыкуле 150:

пункт 1 выкласцi ў наступнай рэдакцыi:

«1. Юрыдычныя асобы, грамадзяне, у тым лiку iндывiдуальныя прадпрымальнiкi, якiм аказваюцца паслугi бiблiятэк, з'яўляюцца карыстальнiкамi бiблiятэк. Карыстальнiкi бiблiятэк, якiя атрымлiваюць паслугi бiблiятэк з выкарыстаннем глабальнай камп'ютарнай сеткi Iнтэрнэт, лiчацца вiртуальнымi (аддаленымi) карыстальнiкамi бiблiятэк.

Парадак карыстання бiблiятэкай, пералiк асноўных паслуг i ўмовы iх аказання ўстанаўлiваюцца ў адпаведнасцi з гэтым Кодэксам, статутам (палажэннем) бiблiятэки i правiламі карыстання бiблiятэкай.»;

у пункце 3:

падпункт 3.3 дапоўнiць словамi «i дастаўкi дакументаў»;

падпункт 3.4 выкласцi ў наступнай рэдакцыi:

«3.4. выкарыстання iнфармацыйна-камунiкацыйных тэхналогiй пры ажыццяўленнi дастаўкi дакументаў»;

падпункт 4.5 пункта 4 выкласцi ў наступнай рэдакцыi:

«4.5. атрымліваць дакументы, копіі дакументаў у электронным выглядзе па міжбiблiятэчным абанеменце або праз дастаўку дакументаў»;

з падпункта 11.5 пункта 11 словы «уносіць і» выключыць.

75. У пункце 2 артыкула 154:

у падпункце 2.10 слова «гісторыка-культурнымі» замяніць словам «культурнымі»;

у падпункце 2.11 слова «гісторыка-культурных» замяніць словам «культурных».

76. У артыкуле 155:

пункт 3 выкласцi ў наступнай рэдакцыi:

«3. Навукова-дапаможны матэрыял – матэрыял, які пастаянна захоўваецца ў музеі, уключаны ў музейны фонд, набыты ці спецыяльна выраблены для раскрыцця зместу экспазыцыі і замяняе арыгiнальны прадмет, або арыгiнальны прадмет, які пастаянна захоўваецца ў музеі, уключаны ў музейны фонд, але не аднесены да музейных прадметаў па прычыне немагчымасцi забеспячэння яго доўгатэрміновага захоўвання ці атрыбуцыйных характарыстыкі якога, у тым ліку паходжанне, не былі вызначаны ў працэсе камплектавання музейных фондаў.»;

падпункт 7.5 пункта 7 дапоўніць словамі «, а таксама іх макеты і муляжы».

77. Пункт 3 артыкула 157 выкласцi ў наступнай рэдакцыi:

«3. Па рашэннi фондава-закупачнай камісіі, iншай упаўнаважанай камісіі музея (пры iх наяўнасцi) або кіраўнiка музея, які з'яўляецца юрыдычнай асобай, ці кіраўнiка юрыдычнай асобы, падраздзяленнем якой з'яўляецца музей, навукова-дапаможны матэрыялы могуць быць аднесены да музейных прадметаў, сыравiнныя матэрыялы – да музейных прадметаў або навукова-дапаможных матэрыялаў.

Рашэнне аб выключэннi навукова-дапаможных і (або) сыравiнных матэрыялаў з музейнага фонду прымаецца кіраўнiком музея, які з'яўляецца юрыдычнай асобай, або кіраўнiком юрыдычнай асобы, падраздзяленнем якой з'яўляецца музей, на падставе рашэння фондава-закупачнай камісіі, iншай упаўнаважанай камісіі музея (пры iх наяўнасцi), а ў выпадку адсутнасцi фондава-закупачнай камісіі, iншай упаўнаважанай камісіі музея – самастойна.».

78. У артыкуле 159:

у частцы другой пункта 2 словы «народных мастацкiх рамёстваў» замяніць словамі «народнага дэкаратыўна-прыкладнога мастацтва»;

пункт 3 пасля слоў «экспертны саветы» дапоўніць словамі «і iншыя саветы або камісіі».

79. У пункце 4 артыкула 161:

падпункт 4.3 пасля слоў «паркавага мастацтва,» дапоўніць словамі «дызайну, фатаграфіі,»;

дапоўніць пункт падпунктам 4.5 наступнага зместу:

«4.5. навукова-тэхнічны, да якога адносяцца музеі прамысловасцi, транспарту, сувязі, машынабудавання, аўтамабіляў, тэхнікі, iншыя навукова-тэхнічныя музеі.».

80. У артыкуле 164:

падпункт 1.5 пункта 1 выключыць;

у пункце 2:

дапоўніць пункт падпунктам 2.1¹ наступнага зместу:

«2.1¹. устаўляць правiлы наведвання музея, што зацвярджаюцца кіраўнiком музея, які з'яўляецца юрыдычнай асобай, па ўзгадненнi з заснавальнiкам музея або кіраўнiком юрыдычнай асобы, падраздзяленнем якой з'яўляецца музей»;

падпункт 2.2 выкласцi ў наступнай рэдакцыi:

«2.2. абслугоўваць наведвальнiкаў музеяў у адпаведнасцi са сваімі статутамі (палажэннямi) і правiламі наведвання музея»;

у пункце 4 словы «(iльготнага)» і «– пастаянна» замяніць адпаведна словамі «або льготнага» і «прадастаўляюць права бясплатнага наведвання музея для агляду такіх экспазыцый пастаянна».

81. У падпункце 2.1 пункта 2 артыкула 165 слова «мастацтвазнаўчага» замяніць словам «мастацкага».

82. У артыкуле 166:

пункт 1 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«1. Музеі-запаведнікі – музеі, якія размяшчаюцца ў комплексных гісторыка-культурных каштоўнасцях, разам з тэрыторыяй, гістарычна і культурна звязанай з імі.»;
у пункце 5 слова «сцягі» замяніць словам «флагі».

83. У артыкуле 172:

з пункта 3 словы «, калі іншае не прадугледжана гэтым Кодэксам і іншымі заканадаўчымі актамі» выключыць;

пункт 5 дапоўніць часткай наступнага зместу:

«Асаблівасці выкарыстання музейных прадметаў, якія адносяцца да зброі, устанаўліваюцца заканадаўствам аб зброі.»

84. Пункт 2 артыкула 176 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«2. Улік музейных прадметаў, навукова-дапаможных і сыравінных матэрыялаў вядзецца ў залежнасці ад структурных элементаў музейнага фонду, да якіх яны аднесены. Для вырашэння пытанняў уліку структурных элементаў музейных фондаў музеі распрацоўваюць уласныя (унутрымузейныя) інструкцыі аб парадку ўліку, каталагізацыі, навуковай апрацоўкі і захоўвання музейных прадметаў, навукова-дапаможных і сыравінных матэрыялаў на падставе тыпавой інструкцыі аб парадку ўліку, каталагізацыі, навуковай апрацоўкі і захоўвання музейных прадметаў, навукова-дапаможных і сыравінных матэрыялаў, якая зацвярджаецца Міністэрствам культуры.»

85. У артыкуле 178:

у пункце 3:

у частках трэцяй і чацвёртай словы «навукова-дапаможных прадметаў» замяніць словам «навукова-дапаможных»;

частку пятую выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«Вынікі зверкі наяўнасці музейных прадметаў, навукова-дапаможных і сыравінных матэрыялаў фіксуюцца ў акце зверкі, разглядаюцца і зацвярджаюцца на пасяджэнні фондава-закупачнай камісіі або іншай упаўнаважанай камісіі (пры іх наяўнасці). Акт зверкі наяўнасці музейных прадметаў, навукова-дапаможных і сыравінных матэрыялаў з уліковымі дакументамі зацвярджаецца кіраўніком музея, які з'яўляецца юрыдычнай асобай, або кіраўніком юрыдычнай асобы, падраздзяленнем якой з'яўляецца музей.»;

дапоўніць пункт часткай наступнага зместу:

«Асаблівасці зверкі музейных прадметаў, якія адносяцца да зброі, устанаўліваюцца заканадаўствам аб зброі.»;

пункт 4 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«4. Парадак прафілактычнага агляду музейных прадметаў, навукова-дапаможных і сыравінных матэрыялаў устанаўліваецца кіраўніком музея, які з'яўляецца юрыдычнай асобай, або кіраўніком юрыдычнай асобы, падраздзяленнем якой з'яўляецца музей.»;

пункт 9 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«9. Асаблівасці захоўвання музейных прадметаў, залічаных у культурна-гістарычны фонд Дзяржаўнага фонду каштоўных металаў і каштоўных камянёў Рэспублікі Беларусь, устанаўліваюцца заканадаўствам у сферы дзейнасці з каштоўнымі металамі і каштоўнымі камянямі.

Асаблівасці захоўвання музейных прадметаў, якія адносяцца да зброі, устанаўліваюцца заканадаўствам аб зброі.»

86. У артыкуле 181:

пункт 1 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«1. Юрыдычныя асобы, грамадзяне, у тым ліку індывідуальныя прадпрымальнікі, якім аказваюцца паслугі музеяў, з'яўляюцца наведвальнікамі музеяў. Наведвальнікі музеяў, якія атрымліваюць паслугі музеяў з выкарыстаннем глабальнай камп'ютарнай сеткі Інтэрнэт, лічацца віртуальнымі (аддаленымі) наведвальнікамі музеяў.

Парадак наведвання музея, пералік асноўных паслуг і ўмовы іх аказання ўстанаўліваюцца ў адпаведнасці з гэтым Кодэксам, статутам (палажэннем) музея і правіламі наведвання музея.»;

пункт 3 пасля слоў «Асобам, якія атрымліваюць агульную сярэднюю, прафесійна-тэхнічную, сярэднюю спецыяльную, вышэйшую адукацыю» дапоўніць словамі «ў дзённай форме атрымання адукацыі»;

у пункце 4 слова «(ільготнага)» замяніць словамі «або льготнага».

87. Артыкул 184 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«Артыкул 184. Стварэнне і адкрыццё пастаянных экспазіцый

1. Стварэнне пастаянных экспазіцый з'яўляецца вынікам навукова-даследчай дзейнасці музея і адным з асноўных відаў музейнай дзейнасці.

2. Этапамі стварэння пастаяннай экспазіцыі з'яўляюцца:

2.1. распрацоўка навукова-праектнай дакументацыі пастаяннай экспазіцыі, якая складаецца з навуковай канцэпцыі, абгрунтавання асноўнай ідэі, мэт і задач пастаяннай экспазіцыі, вызначэння шляхоў іх увасаблення, тэматычнай структуры пастаяннай экспазіцыі, тэматыка-экспазіцыйнага плана;

2.2. распрацоўка архітэктурна-мастацкага рашэння пастаяннай экспазіцыі;

2.3. мантаж пастаяннай экспазіцыі.

3. Стварэнне пастаяннай экспазіцыі, у тым ліку распрацоўка навукова-праектнай дакументацыі пастаяннай экспазіцыі, ажыццяўляецца рабочай групай. Склад рабочай групы, яе кіраўнік, тэрміны пачатку і заканчэння работы па стварэнні пастаяннай экспазіцыі зацвярджаюцца кіраўніком музея, які з'яўляецца юрыдычнай асобай, або кіраўніком юрыдычнай асобы, падраздзяленнем якой з'яўляецца музей.

4. У музеях з абмежаваным штатам навуковых супрацоўнікаў дапускаецца падрыхтоўка навукова-праектнай дакументацыі пастаяннай экспазіцыі музейнымі работнікамі іншых музеяў або навуковымі работнікамі навуковых устаноў на падставе грамадзянска-прававога дагавора.

5. Навуковая канцэпцыя і тэматычная структура пастаяннай экспазіцыі абмяркоўваюцца на навукова-метадычным або вучоным савеце музея і дасылаюцца на рэцэнзаванне:

дзяржаўнымі музеямі раённага, гарадскога і сельскага падпарадкавання – у дзяржаўны музей абласнога падпарадкавання адпаведнага профілю;

дзяржаўнымі музеямі абласнога (мінскага гарадскога) падпарадкавання – у дзяржаўны музей рэспубліканскага падпарадкавання адпаведнага профілю;

дзяржаўнымі музеямі рэспубліканскага падпарадкавання – у Міністэрства культуры для разгляду на Рэспубліканскім навукова-метадычным савеце па пытаннях музейнай справы;

дзяржаўнымі музеямі, якія з'яўляюцца падраздзяленнямі юрыдычных асоб, – у дзяржаўны музей абласнога (мінскага гарадскога) або рэспубліканскага падпарадкавання адпаведнага профілю;

прыватнымі музеямі – у дзяржаўны музей абласнога (мінскага гарадскога) падпарадкавання адпаведнага профілю.

Рэцэнзаванне праводзіцца не пазней за дваццаць каляндарных дзён з дня атрымання навуковай канцэпцыі і тэматычнай структуры пастаяннай экспазіцыі.

6. Навуковая канцэпцыя і тэматычная структура пастаяннай экспазіцыі не пазней за дваццаць каляндарных дзён з дня атрымання рэцэнзіі зацвярджаюцца кіраўніком музея, які з'яўляецца юрыдычнай асобай, або кіраўніком юрыдычнай асобы, падраздзяленнем якой з'яўляецца музей.

Рабочая група на падставе зацверджаных навуковай канцэпцыі і тэматычнай структуры распрацоўвае тэматыка-экспазіцыйны план пастаяннай экспазіцыі.

7. Архітэктурна-мастацкае рашэнне пастаяннай экспазіцыі распрацоўваецца на падставе навукова-праектнай дакументацыі пастаяннай экспазіцыі прафесійнымі

дызайнерамі і мастакамі, якія працуюць у штаце музея, або адпаведнымі спецыялістамі на падставе грамадзянска-прававога дагавора.

8. Архітэктурна-мастацкае рашэнне пастаяннай экспазіцыі абмяркоўваецца на навукова-метадычным або вучоным савеце музея і дасылаецца на рэцэнзаванне ў парадку, прадугледжаным абзацамі другім–шостым часткі першай пункта 5 гэтага артыкула.

Рэцэнзаванне праводзіцца не пазней за дваццаць каляндарных дзён з дня атрымання архітэктурна-мастацкага рашэння пастаяннай экспазіцыі.

Архітэктурна-мастацкае рашэнне пастаяннай экспазіцыі не пазней за дваццаць каляндарных дзён з дня атрымання рэцэнзіі зацвярджаецца кіраўніком музея, які з'яўляецца юрыдычнай асобай, або кіраўніком юрыдычнай асобы, падраздзяленнем якой з'яўляецца музей.

9. Зацверджаныя навуковая канцэпцыя, тэматычная структура і архітэктурна-мастацкае рашэнне пастаяннай экспазіцыі з'яўляюцца падставай для заключэння адпаведных дагавораў на мантаж пастаяннай экспазіцыі.

10. Канструктыўныя змяненні ў зацверджаныя навукова-праектную дакументацыю і архітэктурна-мастацкае рашэнне пастаяннай экспазіцыі могуць быць унесены па рашэнні кіраўніка музея, які з'яўляецца юрыдычнай асобай, або кіраўніка юрыдычнай асобы, падраздзяленнем якой з'яўляецца музей, толькі пасля атрымання рэцэнзіі ў парадку, прадугледжаным пунктамі 5 і 8 гэтага артыкула.

11. Адкрыццё пастаяннай экспазіцыі ажыццяўляецца пасля яе прыёму камісіяй, створанай загадам заснавальніка музея, які з'яўляецца юрыдычнай асобай, або кіраўніка юрыдычнай асобы, падраздзяленнем якой з'яўляецца музей.».

88. У артыкуле 185:

у пункце 2:

у падпункце 2.1 слова «разгорнутая» замяніць словам «пашыраная»;

у падпункце 2.2 словы «сцэнарый часовай экспазіцыі або разгорнутая» замяніць словамі «навуковая канцэпцыя (сцэнарый часовай экспазіцыі) або пашыраная»;

пункт 5 пасля слова «экспазіцыі» дапоўніць словамі «, тэрмін экспанавання якой – трыццаць каляндарных дзён і больш,».

89. Пункт 2 артыкула 186 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«2. Экскурсійнае абслугоўванне наведвальнікаў музеяў ажыццяўляецца музейнымі работнікамі гэтых музеяў.

Экскурсійнае абслугоўванне наведвальнікаў музеяў асобамі, не прадугледжанымі часткай першай гэтага пункта, забараняецца.».

90. У артыкуле 187:

у пункце 2 словы «традыцыямі народных мастацкіх рамёстваў» замяніць словамі «традыцыямі народнага дэкаратыўна-прыкладнага мастацтва»;

з частак першай і другой пункта 4 словы «народных мастацкіх рамёстваў, іншых юрыдычных асоб» выключыць;

пункт 5 выключыць.

91. У артыкуле 189:

пункт 3 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«3. Майстру народных мастацкіх рамёстваў можа быць нададзены статус народнага майстра.»;

у падпункце 4.4 пункта 4 словы «народных мастацкіх рамёстваў» замяніць словамі «народнага дэкаратыўна-прыкладнага мастацтва»;

пункты 5 і 6 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«5. Статус народнага майстра можа надавацца майстру народных мастацкіх рамёстваў, які:

5.1. стварае ў адпаведнасці з традыцыямі народнага дэкаратыўна-прыкладнага мастацтва вырабы, якія характарызуюцца арганічным увасабленнем калектыўнага мастацкага вопыту беларускага народа, маюць выразныя нацыянальную самабытнасць і мастацкую вартасць;

5.2. з'яўляецца носьбітам этнічных традыцый, што ўвасабляюць беларускую нацыянальную ментальнасць, пераемнікам, захавальнікам і прадаўжальнікам традыцый і здабыткаў беларускай нацыянальнай культуры, у тым ліку традыцый народнага дэкаратыўна-прыкладнага мастацтва;

5.3. пераняў майстэрства па адпаведным відзе народнага мастацкага рамяства або набыў яго самастойна ў працэсе творчай дзейнасці, перадае сваё майстэрства маладому пакаленню;

5.4. у сваёй дзейнасці абапіраецца на мясцовыя традыцыі народнага дэкаратыўна-прыкладнага мастацтва і творча іх развівае, праяўляе творчыя здольнасці да індывідуальнай інтэрпрэтацыі;

5.5. удзельнічае ў культурным жыцці рэгіёна, у выстаўках, святах, конкурсах, фестывалях народнай творчасці і іншых культурных мерапрыемствах.

6. Статус народнага майстра можа быць нададзены грамадзяніну, які стварае творы мастацкай вартасці інсітнага (наіўнага) выяўленчага, графічнага, дэкаратыўнага, скульптурнага мастацтва, творчасць якога характарызуецца выразнай нацыянальнай самабытнасцю, арганічным увасабленнем калектыўнага мастацкага вопыту беларускага народа.»;

дапоўніць артыкул пунктам 6¹ наступнага зместу:

«6¹. Статус народнага майстра надаецца:

6¹.1. тэрмінам на тры гады – асобам ва ўзросце да 60 гадоў на момант прыняцця рашэння;

6¹.2. бестэрмінова – асобам старэйшым за 60 гадоў на момант прыняцця рашэння.»;

пункт 9 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«9. Хадайніцтва аб наданні статусу народнага майстра разглядаецца экспертнай камісіяй па народных мастацкіх рамёствах.

Па выніках разгляду хадайніцтва аб наданні статусу народнага майстра экспертная камісія па народных мастацкіх рамёствах выдае заключэнне аб наданні (адмове ў наданні) статусу народнага майстра.

Міністэрствам культуры не пазней за трыццаць календарных дзён з дня выдачы заключэння аб наданні статусу народнага майстра прымаецца рашэнне аб наданні статусу народнага майстра і выдаецца пасведчанне народнага майстра па ўстаноўленай ім форме.».

92. У артыкуле 191:

у пунктах 1 і 2 словы «традыцый народных мастацкіх рамёстваў» замяніць словамі «традыцый народнага дэкаратыўна-прыкладнага мастацтва»;

у пункце 3:

у падпункце 3.3 словы «традыцыям народных мастацкіх рамёстваў» замяніць словамі «традыцыям народнага дэкаратыўна-прыкладнага мастацтва»;

у падпункце 3.4 словы «традыцый народных мастацкіх рамёстваў» замяніць словамі «традыцый народнага дэкаратыўна-прыкладнага мастацтва».

93. Артыкул 192 выключыць.

94. У артыкуле 193:

з назвы артыкула, падпунктаў 3.1 і 3.2 пункта 3 словы «народных мастацкіх рамёстваў, іншых юрыдычных асоб» выключыць;

у пункце 1:

словы «народных мастацкіх рамёстваў, іншых юрыдычных асоб» выключыць;

словы «традыцый народных мастацкіх рамёстваў» замяніць словамі «традыцый народнага дэкаратыўна-прыкладнага мастацтва»;

у пункце 4:

з падпунктаў 4.1–4.3 словы «народных мастацкіх рамёстваў, іншых юрыдычных асоб» выключыць;

у падпункце 4.6 словы «традыцый народных мастацкіх рамёстваў» замяніць словамі «традыцый народнага дэкаратыўна-прыкладнага мастацтва»;

падпункты 4.7 і 4.8 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«4.7. садзейнічае ў адпаведнасці з заканадаўчымі актамі дзяржаўнай падтрымцы арганізацый, індывідуальных прадпрымальнікаў і рамеснікаў пры вытворчасці імі прадукцыі, якая можа быць аднесена да вырабаў народных мастацкіх рамёстваў;

4.8. аказвае метадычную і экспертную дапамогу арганізацыям, індывідуальным прадпрымальнікам і рамеснікам пры вытворчасці імі прадукцыі, якая можа быць аднесена да вырабаў народных мастацкіх рамёстваў»;

95. Артыкул 194 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«Артыкул 194. Дзяржаўная падтрымка арганізацый, індывідуальных прадпрымальнікаў і рамеснікаў пры вытворчасці імі прадукцыі, якая можа быць аднесена да вырабаў народных мастацкіх рамёстваў

1. Дзяржаўная падтрымка арганізацый, індывідуальных прадпрымальнікаў і рамеснікаў пры вытворчасці імі прадукцыі, якая можа быць аднесена да вырабаў народных мастацкіх рамёстваў, ажыццяўляецца дзяржаўнымі органамі для забеспячэння магчымасцей выканання ўказанымі асобамі творчых і (або) вытворчых задач.

2. Дзяржаўная падтрымка арганізацый, індывідуальных прадпрымальнікаў і рамеснікаў пры вытворчасці імі прадукцыі, якая можа быць аднесена да вырабаў народных мастацкіх рамёстваў, ажыццяўляецца шляхам:

2.1. стварэння ўмоў для выкарыстання імі фінансавых, матэрыяльна-тэхнічных і інфармацыйных рэсурсаў, а таксама навукова-тэхнічных распрацовак і традыцыйных тэхналогій вытворчасці вырабаў народных мастацкіх рамёстваў;

2.2. садзейнічання іх знешнеэканамічнай і іншай звязанай з ёю дзейнасці, уключаючы пашырэнне і развіццё гандлёвых, навукова-тэхнічных, вытворчых і інфармацыйных сувязей, удзел у міжнародных выстаўках і кірмашах;

2.3. арганізацыі падрыхтоўкі, перападрыхтоўкі і павышэння кваліфікацыі кадраў.

3. Дзяржаўныя органы распрацоўваюць і ажыццяўляюць комплекс мерапрыемстваў па садзейнічання ў забеспячэнні арганізацый, індывідуальных прадпрымальнікаў і рамеснікаў абсталяваннем і сучаснымі тэхналогіямі для падрыхтоўчых працэсаў і арганізацыі вытворчасці прадукцыі, якая можа быць аднесена да вырабаў народных мастацкіх рамёстваў.

4. У мэтах садзейнічання развіццю вытворчасці вырабаў народных мастацкіх рамёстваў дзяржаўныя органы ў адпаведнасці з актамі заканадаўства прадастаўляюць арганізацыям, індывідуальным прадпрымальнікам і рамеснікам абсталяванне, вытворчыя і службовыя памяшканні, іншую маёмасць, якая знаходзіцца ў дзяржаўнай уласнасці.»

96. У артыкуле 195:

у пункце 1 словы «традыцый народных мастацкіх рамёстваў» замяніць словамі «традыцый народнага дэкаратыўна-прыкладнага мастацтва»;

у пункце 3:

у падпунктах 3.1 і 3.8 словы «традыцый народных мастацкіх рамёстваў» замяніць словамі «традыцый народнага дэкаратыўна-прыкладнага мастацтва»;

падпункт 3.6 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«3.6. удзельнічае ў культурным жыцці рэгіёна, у выстаўках, кірмашах, святах народнага мастацтва, іншых мерапрыемствах, ажыццяўляе продаж вырабаў народных мастацкіх рамёстваў у час іх правядзення»;

пункт 4 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«4. Цэнтр (дом) рамёстваў можа мець выставачныя залы па продажы вырабаў народных мастацкіх рамёстваў, інфармацыйныя цэнтры, фона-, фота-, кіна-, відэаархівы і іншыя падраздзяленні, службы.»

97. У артыкуле 197:

з пункта 1 словы «народных мастацкіх рамёстваў, іншыя юрыдычныя асобы» выключыць;

у пункце 2 словы «традыцый народных мастацкіх рамёстваў» замяніць словамі «традыцый народнага дэкаратыўна-прыкладнага мастацтва».

98. У артыкуле 202:

абзац другi выключыць;

абзацы трэцi i чацвэрты выкласцi ў наступнай рэдакцыi:

«фiнансавання з рэспублiканскага бюджэту па напрамках i на ўмовах, вызначаных Прэзiдэнтам Рэспублiкi Беларусь;

садзейнiчання папулярызацыi нацыянальных фiльмаў, iншых фiльмаў, вытворчасць якiх поўнасцю або часткова фiнансуецца з рэспублiканскага бюджэту;»;

з абзаца шостага словы «, якiя маюць важнае сацыяльна-культурнае значэнне» выключыць.

99. У артыкуле 203:

у пункце 1 слова «складаецца» замянiць словамі «вывераным сюжэтам i драматургiчнай канструкцыяй, пазначанай мастацкiмi вобразамi, складзеным»;

частку чацвэртую пункта 2 выкласцi ў наступнай рэдакцыi:

«Фiльм у анімацыйнай форме – фiльм, якi ствараецца маляванымi i (або) аб’ёмнымi аб’ектамі (у тым лiку лялечнымi персанажамi) метадам пакадравай здымкi або маляваннем кожнага кадра паслядоўных фаз руху з дапамогай камп’ютарнага цi iншага абсталявання.».

100. З часткi другой пункта 2 i пункта 4 артыкула 204 словы «якiя маюць важнае сацыяльна-культурнае значэнне i» выключыць.

101. Артыкул 205 выкласцi ў наступнай рэдакцыi:

«Артыкул 205. Нацыянальныя i iншыя фiльмы, вытворчасць якiх фiнансуецца з рэспублiканскага бюджэту

1. Да нацыянальных фiльмаў адносяцца фiльмы, якiя адлюстроўваюць найважнейшыя падзеi нацыянальнай гiсторыi i культуры, сучаснага жыцця Рэспублiкi Беларусь, прысвечаны агульначалавечым гуманiтарным, сацыяльным i маральным праблемам, падзеям сусветнай гiсторыi, што маюць важнае сацыяльна-культурнае значэнне для Рэспублiкi Беларусь.

Вытворчасць нацыянальных фiльмаў поўнасцю або часткова фiнансуецца з рэспублiканскага бюджэту.

2. Вытворчасць iншых фiльмаў, якiя адлюстроўваюць падзеi нацыянальнай гiсторыi i культуры, сучаснага жыцця Рэспублiкi Беларусь або дасягненнi сацыяльна-эканамiчнага развiцця Рэспублiкi Беларусь, фiльмаў для дзяцей i моладзi, фiльмаў – партрэтаў знакамых асоб, фiльмаў – экранiзацый твораў беларускай i замежнай лiтаратуры, а таксама фiльмаў гiсторыка-патрыятычнай, сацыяльнай, экалагiчнай i iншай тэматыкi можа поўнасцю або часткова фiнансаватца з рэспублiканскага бюджэту.

3. Памеры i ўмовы фiнансавання з рэспублiканскага бюджэту вытворчасцi нацыянальных i iншых фiльмаў устанаўлiваюцца Прэзiдэнтам Рэспублiкi Беларусь.

4. Першачарговы паказ нацыянальных i iншых фiльмаў, вытворчасць якiх поўнасцю або часткова фiнансавалася з рэспублiканскага бюджэту, ажыццяўляецца ў Рэспублiцы Беларусь.

5. Зыходныя матэрыялы нацыянальных i iншых фiльмаў, вытворчасць якiх поўнасцю або часткова фiнансавалася з рэспублiканскага бюджэту, перадаюцца на захоўванне ва ўстанаву «Беларускi дзяржаўны архiў кiнафотафонадакументаў», у iншы архiў у адпаведнасцi з заканадаўствам аб культуры i заканадаўствам у сферы архiўнай справы i справаводства.».

102. У артыкуле 206:

пункт 2 выкласцi ў наступнай рэдакцыi:

«2. У Рэспублiцы Беларусь забараняецца паказ фiльмаў, звесткi аб якiх адсутнiчаюць у Дзяржаўным рэгiстры фiльмаў, за выключэннем:

2.1. паказу распаўсюджвальнiкамі прадукцыi тэлевiзійных сродкаў масавай iнфармацыi фiльмаў, якiя з’яўляюцца складовай часткай тэлепраграм, у тым лiку замежных тэлепраграм, якiя распаўсюджваюцца на тэрыторыi Рэспублiкi Беларусь без змены формы i зместу;

2.2. паказу юрыдычнымі асобамі, на якіх ускладзены функцыі рэдакцыі тэлевізійнага сродку масавай інфармацыі, фільмаў, якім прысвоены знак узроставай катэгорыі ў іншых дзяржавах, у выпадку адпаведнасці гэтага знака патрабаванням заканадаўства Рэспублікі Беларусь»;

у пункце 3 словы «парадку, устаноўленым Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь,» замяніць словамі «адпаведнасці з заканадаўствам аб адміністрацыйных працэдурах».

103. Артыкул 207 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«Артыкул 207. Класіфікацыя фільмаў

1. Фільмы, прызначаныя для паказу на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, звесткі аб якіх адсутнічаюць у Дзяржаўным рэгістры фільмаў, падлягаюць класіфікацыі, за выключэннем:

1.1. фільмаў, якія з'яўляюцца складовай часткай тэлепраграм, у тым ліку замежных тэлепраграм, якія распаўсюджваюцца на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь без змены формы і зместу распаўсюджвальнікамі прадукцыі тэлевізійных сродкаў масавай інфармацыі;

1.2. фільмаў, якім прысвоены знак узроставай катэгорыі ў іншых дзяржавах, у выпадку адпаведнасці гэтага знака патрабаванням заканадаўства Рэспублікі Беларусь, якія распаўсюджваюцца на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь юрыдычнымі асобамі, на якіх ускладзены функцыі рэдакцыі тэлевізійнага сродку масавай інфармацыі.

2. Класіфікацыя фільма ўяўляе сабой аднясенне фільма ў залежнасці ад яго тэматыкі, жанру, зместу і мастацкага афармлення да пэўнай узроставай катэгорыі.

3. Класіфікацыю фільма ажыццяўляюць Міністэрства культуры або юрыдычная асоба, ім упаўнаважаная, у адпаведнасці з заканадаўствам аб адміністрацыйных працэдурах, за выключэннем выпадку, калі класіфікацыю фільма ажыццяўляе юрыдычная асоба, на якую ўскладзены функцыі рэдакцыі тэлевізійнага сродку масавай інфармацыі.

Юрыдычная асоба, на якую ўскладзены функцыі рэдакцыі тэлевізійнага сродку масавай інфармацыі, ажыццяўляе, за выключэннем выпадкаў, прадугледжаных падпунктамі 1.1 і 1.2 пункта 1 гэтага артыкула, класіфікацыю фільма, які яна плануе паказваць, у парадку і ў адпаведнасці з крытэрыямі прысваення інфармацыйнай прадукцыі знака ўзроставай катэгорыі, устаноўленымі Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

4. На класіфікацыю ў Міністэрства культуры або юрыдычнай асобе, ім упаўнаважанай, фільм прадстаўляецца яго праваўладальнікам. Пры неабходнасці праваўладальнік павінен забяспечыць работнікам Міністэрства культуры або юрыдычнай асобы, ім упаўнаважанай, умовы для прагляду фільма.

5. Пасля прагляду фільмы, якія ўтрымліваюць:

элементы парнаграфіі, насілля і жорсткасці, накіроўваюцца Міністэрствам культуры або юрыдычнай асобай, ім упаўнаважанай, у Рэспубліканскую экспертную камісію па прадухіленні прапаганды парнаграфіі, насілля і жорсткасці для атрымання экспертнага заключэння;

прыкметы праяўлення экстрэмізму, накіроўваюцца Міністэрствам культуры або юрыдычнай асобай, ім упаўнаважанай, у Рэспубліканскую экспертную камісію па ацэнцы інфармацыйнай прадукцыі на прадмет наяўнасці (адсутнасці) у ёй прыкмет праяўлення экстрэмізму для атрымання экспертнага заключэння.

Пры неабходнасці для экспертнай ацэнкі фільма Міністэрствам культуры або юрыдычнай асобай, ім упаўнаважанай, могуць запрашацца асобы, кампетэнтныя ў пэўнай галіне ведаў.

6. Па выніках прагляду фільма і разгляду экспертных заключэнняў Рэспубліканскай экспертнай камісіі па прадухіленні прапаганды парнаграфіі, насілля і жорсткасці і Рэспубліканскай экспертнай камісіі па ацэнцы інфармацыйнай прадукцыі на прадмет наяўнасці (адсутнасці) у ёй прыкмет праяўлення экстрэмізму (пры іх наяўнасці) Міністэрствам культуры або юрыдычнай асобай, ім упаўнаважанай, прымаецца рашэнне аб класіфікацыі фільма.

Фiльм можа быць аднесены да наступных узроставак катэгорый:

«0 +» – без узроставак абмежаванняў;

«6 +» – фiльм, дазволены для паказу глядачам, якiя дасягнулi ўзросту шасцi гадоў;

«12 +» – фiльм, дазволены для паказу глядачам, якiя дасягнулi ўзросту дванаццацi гадоў;

«16 +» – фiльм, дазволены для паказу глядачам, якiя дасягнулi ўзросту шаснаццацi гадоў;

«18 +» – фiльм, дазволены для паказу глядачам, якiя дасягнулi ўзросту васьмнаццацi гадоў. Паказ фiльмаў гэтай узроставай катэгорый па тэлебачаннi з шасцi да дваццацi чатырох гадзiн забараняецца.

Мiнiстэрствам культуры або юрыдычнай асобай, iм упаўнаважанай, прымаецца рашэнне аб адмове ў класiфiкацыi фiльма ў выпадку выяўлення ў фiльме элементаў парнаграфii, прапаганды насiлля i жорсткасцi i (або) прыкмет праяўлення экстрэмызму.

Рашэнне аб адмове ў класiфiкацыi фiльма можа быць абскарджана ў вышэйшатакую арганiзацыю i (або) у суд.

7. Па вынiках класiфiкацыi фiльма Мiнiстэрствам культуры або юрыдычнай асобай, iм упаўнаважанай, звесткi аб фiльме не пазней за пяць каляндарных дзён з дня прыняцця рашэння аб класiфiкацыi фiльма ўключаюцца ў Дзяржаўны рэгiстр фiльмаў.

Па вынiках класiфiкацыi фiльма юрыдычнай асобай, на якую ўскладзены функцыi рэдакцыi тэлевiзыйнага сродку масавай iнфармацыi, звесткi аб фiльме не пазней за пяць каляндарных дзён з дня прыняцця рашэння аб класiфiкацыi фiльма прадстаўляюцца ў Мiнiстэрства культуры або юрыдычнай асобе, iм упаўнаважанай, для ўключэння гэтых звестак у Дзяржаўны рэгiстр фiльмаў.

8. Знак узроставай катэгорый фiльма ўказваецца ва ўсiх выпадках выкарыстання фiльма, у тым лiку пры трансляцыi па тэлебачаннi, за выключэннем выкарыстання фiльмаў, указаных у падпункце 1.1 пункта 1 гэтага артыкула, i яго рэкламы (буклеты, запрашальныя бiлеты, лiстоўкi, аб'явы i iншае), а таксама на ўпакоўцы матэрыяльных носбiтаў экзэмпляраў фiльма.»

104. Артыкул 209 выкласцi ў наступнай рэдакцыi:

«Артыкул 209. Культурныя мерапрыемствы, iх вiды. Правядзенне культурных мерапрыемстваў

1. Культурнае мерапрыемства – мерапрыемства па публiчных стварэннi, выкананнi, паказе, распаўсюджваннi i (або) папулярызацыi вынiкаў творчай дзейнасцi, а таксама па публiчным паказе (паказе), распаўсюджваннi i (або) папулярызацыi культурных каштоўнасцей.

2. Да культурных мерапрыемстваў адносяцца культурна-вiдовiшчнае мерапрыемства, кiнематаграфiчнае мерапрыемства, фестываль, свята, конкурс, конкурс прыгажосцi, пленэр, форум, выстаўка, агляд, майстар-клас, акцыя i iншыя мерапрыемствы.

3. Па ўзроўнi правядзення i складзе ўдзельнiкаў культурныя мерапрыемствы могуць быць:

3.1. мiжнароднымi, удзельнiкамі якiх з'яўляюцца прадстаўнiкi Рэспублiкi Беларусь i адной або некалькiх замежных краiн;

3.2. рэспублiканскiмi, удзельнiкамі якiх з'яўляюцца прадстаўнiкi ўсiх або большасцi абласцей i горада Мiнска i на якiя могуць быць запрошаны прадстаўнiкi замежных краiн;

3.3. рэгiянальнымi, удзельнiкамі якiх з'яўляюцца прадстаўнiкi аднаго або некалькiх раёнаў (гарадоў), абласцей i на якiя могуць быць запрошаны прадстаўнiкi iншых раёнаў (гарадоў), абласцей, замежных краiн.

4. Цэнтралiзаванае культурнае мерапрыемства – культурнае мерапрыемства, якое праводзiцца па рашэннi дзяржаўных органаў i поўнасю або часткова фiнансуецца з рэспублiканскага i (або) мясцовых бюджэтаў.

Пералік асобных міжнародных і рэспубліканскіх цэнтралізаваных культурных мерапрыемстваў, якія праводзяцца на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, устанаўліваецца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Парадак арганізацыі і правядзення асобных міжнародных і рэспубліканскіх цэнтралізаваных культурных мерапрыемстваў зацвярджаецца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь або дзяржаўнымі органамі, ім упаўнаважанымі, што ўказаны ў якасці арганізатараў у пераліку асобных міжнародных і рэспубліканскіх цэнтралізаваных культурных мерапрыемстваў, якія праводзяцца на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь. Пры наяўнасці некалькіх арганізатараў цэнтралізаванага культурнага мерапрыемства парадак арганізацыі і правядзення гэтага культурнага мерапрыемства вызначае арганізатар, указаны першым у пераліку асобных міжнародных і рэспубліканскіх цэнтралізаваных культурных мерапрыемстваў, якія праводзяцца на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, па ўзгадненні з іншымі арганізатарамі, указанымі ў гэтым пераліку.

5. Правядзенне культурных мерапрыемстваў у спецыяльна не прызначаных для гэтай мэты месцах пад адкрытым небам або ў памяшканнях ажыццяўляецца з улікам заканадаўства аб масавых мерапрыемствах.

6. Забараняецца правядзенне культурных мерапрыемстваў у выпадках, прадугледжаных пунктам 1 артыкула 81 гэтага Кодэкса, а таксама ў іншых выпадках, прадугледжаных заканадаўчымі актамі.»

105. Падпункт 4.3 пункта 4 артыкула 210 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«4.3. вызначае колькасць запрашальных білетаў на наведванне культурнага мерапрыемства, кола асоб, якім плануецца ўручыць запрашальныя білеты на наведванне культурнага мерапрыемства, звесткі, якія павінен утрымліваць запрашальны білет на наведванне культурнага мерапрыемства.

Пад запрашальным білетам на наведванне культурнага мерапрыемства разумеецца білет, які прадастаўляе права наведвання культурнага мерапрыемства без аплаты.

Запрашальны білет на наведванне культурнага мерапрыемства акрамя звестак, вызначаных арганізатарам культурнага мерапрыемства, павінен утрымліваць надпіс «Продажу не падлягае»».

106. У пункце 3 артыкула 211:

у падпункце 3.5 слова «ўзносу» замяніць словамі «(арганізацыйнага) узносу»;

падпункт 3.6 пасля слоў «на наведванне культурнага мерапрыемства,» дапоўніць словамі «коле асоб, якім плануецца ўручыць запрашальныя білеты на наведванне культурнага мерапрыемства, звестках, якія павінен утрымліваць запрашальны білет на наведванне культурнага мерапрыемства,».

107. Артыкул 213 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«Артыкул 213. Культурна-відовішчнае мерапрыемства

1. Культурна-відовішчнае мерапрыемства – культурнае мерапрыемства па публічным выкананні вынікаў творчай дзейнасці калектывамі мастацкай творчасці і (або) асобнымі выканаўцамі.

Да культурна-відовішчных мерапрыемстваў адносяцца спектакль, канцэрт, прадстаўленне і іншыя культурныя мерапрыемствы.

2. Арганізатар культурна-відовішчнага мерапрыемства – юрыдычная асоба Рэспублікі Беларусь, індывідуальны прадпрымальнік, зарэгістраваны ў Рэспубліцы Беларусь, замежны грамадзянін, асоба без грамадзянства, замежная і міжнародная арганізацыя, у тым ліку якія не з'яўляюцца юрыдычнымі асобамі, што ажыццяўляюць дзейнасць па правядзенні культурна-відовішчных мерапрыемстваў.

Для асобных культурна-відовішчных мерапрыемстваў Прэзідэнтам Рэспублікі Беларусь могуць вызначацца патрабаванні, якім павінен адпавядаць арганізатар культурна-відовішчнага мерапрыемства.

3. Праграма культурна-відовішчнага мерапрыемства – зацверджаны арганізатарам культурна-відовішчнага мерапрыемства дакумент, які ўтрымлівае інфармацыю аб

культурна-відовішчным мерапрыемстве, у тым ліку яго найменне, пералік твораў, якія плануецца для публічнага выканання пры правядзенні культурна-відовішчнага мерапрыемства, інфармацыю аб часе (тэрмінах) і месцы яго правядзення, праектнай умяшчальнасці сцэнічнай пляцоўкі (пры адсутнасці – мяркуемай колькасці глядачоў), на якой плануецца правядзенне культурна-відовішчнага мерапрыемства, беларускіх і (або) замежных выканаўцаў (далей, калі не вызначана іншае, – выканаўцы) і іншую інфармацыю, якая адносіцца да правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства (па жаданні арганізатара).

4. Беларускія выканаўцы – грамадзяне Рэспублікі Беларусь, якія пастаянна пражываюць у Рэспубліцы Беларусь, замежныя грамадзяне або асобы без грамадзянства, якія пастаянна пражываюць у Рэспубліцы Беларусь, замежныя грамадзяне або асобы без грамадзянства, якім прадастаўлены статус бежанца або прытулак у Рэспубліцы Беларусь, што з’яўляюцца асобнымі выканаўцамі, а таксама калектывы мастацкай творчасці, у склад якіх уваходзяць толькі грамадзяне Рэспублікі Беларусь, якія пастаянна пражываюць у Рэспубліцы Беларусь, замежныя грамадзяне або асобы без грамадзянства, якія пастаянна пражываюць у Рэспубліцы Беларусь, замежныя грамадзяне або асобы без грамадзянства, якім прадастаўлены статус бежанца або прытулак у Рэспубліцы Беларусь.

Замежныя выканаўцы – грамадзяне Рэспублікі Беларусь, якія пастаянна пражываюць за межамі Рэспублікі Беларусь, замежныя грамадзяне або асобы без грамадзянства, якія пастаянна пражываюць за межамі Рэспублікі Беларусь, што з’яўляюцца асобнымі выканаўцамі, а таксама калектывы мастацкай творчасці, у склад якіх уваходзяць толькі грамадзяне Рэспублікі Беларусь, якія пастаянна пражываюць за межамі Рэспублікі Беларусь, замежныя грамадзяне або асобы без грамадзянства, якія пастаянна пражываюць за межамі Рэспублікі Беларусь.

5. Сцэнічная пляцоўка – капітальная пабудова (будынак, збудаванне), яе частка, тэрыторыя, якія прызначаны для правядзення культурна-відовішчных мерапрыемстваў.

6. Рэклама культурна-відовішчнага мерапрыемства павінна ажыццяўляцца з улікам патрабаванняў заканадаўства аб рэкламе.

7. Парадак трансляцыі культурна-відовішчнага мерапрыемства сродкамі масавай інфармацыі, у тым ліку з выкарыстаннем глабальнай камп’ютарнай сеткі Інтэрнэт, у рэжыме рэальнага часу рэгулюецца заканадаўствам аб сродках масавай інфармацыі.

8. Патрабаванні гэтага артыкула, а таксама артыкулаў 213¹–217 гэтага Кодэкса не распаўсюджваюцца на культурна-відовішчныя мерапрыемствы, якія праводзяцца грамадзянамі, за выключэннем індывідуальных прадпрымальнікаў, для ўласных патрэб самога грамадзяніна і (або) яго блізкіх родзічаў, у тым ліку членаў сям’і, сваякоў з нагоды сямейнага ці іншага свята без атрымання прыбытку (даходу).».

108. Дапоўніць Кодэкс артыкулам 213¹ наступнага зместу:

«Артыкул 213¹. Рээстр арганізатараў культурна-відовішчных мерапрыемстваў

1. Арганізатары культурна-відовішчных мерапрыемстваў падлягаюць уключэнню ў рээстр арганізатараў культурна-відовішчных мерапрыемстваў (далей, калі не вызначана іншае, – рээстр) у адпаведнасці з заканадаўствам аб адміністрацыйных працэдурах, за выключэннем арганізатараў (катэгорый арганізатараў) культурна-відовішчных мерапрыемстваў, вызначаных Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

2. Арганізацыя і правядзенне культурна-відовішчных мерапрыемстваў арганізатарамі культурна-відовішчных мерапрыемстваў, якія падлягаюць уключэнню ў рээстр, але не ўключаны ў яго, забараняюцца.

3. Фарміруюць і вядуць рээстр Міністэрства культуры або юрыдычная асоба, ім упаўнаважаная.

Парадак фарміравання і вядзення рээстра, у тым ліку парадак уключэння арганізатараў культурна-відовішчных мерапрыемстваў у рээстр (выключэння з рээстра), падставы для адмовы ва ўключэнні ў рээстр, вызначаецца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

4. Звесткі, якія змяшчаюцца ў рээстры, з'яўляюцца адкрытымі і размяшчаюцца на афіцыйным сайце Міністэрства культуры ў глабальнай камп'ютарнай сетцы Інтэрнэт». 109. Артыкулы 214–217 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

«Артыкул 214. Пасведчанне на права арганізацыі і правядзення культурна-відовішняга мерапрыемства на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь

1. Для арганізацыі і правядзення культурна-відовішняга мерапрыемства яго арганізатар абавязаны атрымаць спецыяльны дазвол – пасведчанне на права арганізацыі і правядзення культурна-відовішняга мерапрыемства на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь (далей, калі не вызначана іншае, – пасведчанне), якое выдаецца структурным падраздзяленнем мясцовага выканаўчага і распарадчага органа абласнога тэрытарыяльнага ўзроўню, што ажыццяўляе дзяржаўна-ўладныя паўнамоцтвы ў сферы культуры, па месцы правядзення культурна-відовішняга мерапрыемства (далей, калі не вызначана іншае, – структурнае падраздзяленне па культуры), за выключэннем выпадкаў, калі атрыманне пасведчання не патрабуецца.

Для прыняцця рашэння аб выдачы пасведчання структурнае падраздзяленне па культуры мае права пры неабходнасці запытваць і атрымліваць ад органаў унутраных спраў, органаў дзяржаўнай бяспекі і (або) Міністэрства культуры інфармацыю аб дзейнасці выканаўцаў, удзел якіх прадугледжаны праграмай культурна-відовішняга мерапрыемства.

У выпадку, калі культурна-відовішняе мерапрыемства мае двух ці больш арганізатараў, аднаму з якіх у адпаведнасці з гэтым Кодэксам і (або) іншымі актамі заканадаўства не патрабуецца атрыманне пасведчання, іншым арганізатарам таксама не патрабуецца атрыманне пасведчання.

2. Пасведчанне выдаецца на права арганізацыі і правядзення кожнага (асобнага) культурна-відовішняга мерапрыемства або некалькіх культурна-відовішчых мерапрыемстваў, якія праводзяцца на тэрыторыі адной вобласці або горада Мінска на працягу трыццаці каляндарных дзён у рамках гастроляў з удзелам аднаго і таго ж выканаўцы (складу выканаўцаў).

3. Не патрабуецца атрыманне пасведчання для арганізацыі і правядзення культурна-відовішчых мерапрыемстваў:

3.1. рашэнне аб правядзенні якіх прынята Прэзідэнтам Рэспублікі Беларусь, Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь, рэспубліканскімі органамі дзяржаўнага кіравання, мясцовымі выканаўчымі і распарадчымі органамі абласнога і базавага тэрытарыяльных узроўняў, мясцовымі адміністрацыямі раёнаў у гарадах;

3.2. арганізатарамі якіх выступаюць:

структурныя падраздзяленні мясцовых выканаўчых і распарадчых органаў абласнога тэрытарыяльнага ўзроўню, якія ажыццяўляюць дзяржаўна-ўладныя паўнамоцтвы ў сферы культуры;

дзяржаўныя ўстановы «Палац Рэспублікі» і «Рэспубліканскі культурна-асветны цэнтр» Кіраўніцтва справамі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь;

Нацыянальная дзяржаўная тэлерадыёкампанія, закрытыя акцыянерныя таварыствы «Другі нацыянальны тэлеканал» і «Сталічнае тэлебачанне»;

установа «Беларуская дзяржаўная ордэна Працоўнага Чырвонага Сцяга філармонія», абласныя філармоніі, дзяржаўная ўстанова «Мінсканцэрт»;

3.3. з удзелам толькі беларускіх выканаўцаў у выпадку, калі:

арганізатарамі мерапрыемстваў выступаюць юрыдычныя асобы, якім прысвоены статус «нацыянальны», «акадэмічны» ці званне «Заслужаны калектыў Рэспублікі Беларусь», або мерапрыемствы праводзяцца выключна з удзелам выканаўцаў, якім прысвоены такія статус і званне;

арганізатарам мерапрыемства выступае арганізацыя (арганізацыйная структура) Федэрацыі прафсаюзаў Беларусі;

мерапрыемства праводзіцца выключна з удзелам выканаўцаў, якія знаходзяцца ў штаце арганізатара культурна-відовішняга мерапрыемства (яго структурных

падраздзяленняў) або ў створаным ім калектыве мастацкай творчасці, а арганізатарам мерапрыемства з'яўляюцца дзяржаўная тэатральна-відовішчная арганізацыя, установа культуры абласнога (мінскага гарадскога), раённага (гарадскога) падпарадкавання або структурнага падраздзялення па культуры ці юрыдычная асоба, падпарадкаваная гэтаму структурнаму падраздзяленню;

мерапрыемства праводзіцца ў комплексе санаторна-курортных і аздараўленчых паслуг, што аказваюцца дзяржаўнай санаторна-курортнай або аздараўленчай арганізацыяй, якая з'яўляецца арганізатарам гэтага культурна-відовішчнага мерапрыемства;

мерапрыемства праводзіцца выключна з удзелам выканаўцаў, якія знаходзяцца ў штаце арганізатара культурна-відовішчнага мерапрыемства (яго структурных падраздзяленняў) або ў створаным ім калектыве мастацкай творчасці, на сцэнічнай пляцоўцы, якая знаходзіцца ва ўласнасці, гаспадарчым распараджэнні ці апэратыўным кіраванні арганізатара гэтага мерапрыемства, або перададзена яму ў бязвыплатнае карыстанне, або арандуецца ім на тэрмін не меншы за шэсць месяцаў;

3.4. з удзелам замежных выканаўцаў пры правядзенні спектакляў дзяржаўнымі тэатрамі і прадстаўленняў дзяржаўнымі цыркамі.

4. Для правядзення культурна-відовішчных мерапрыемстваў, прадугледжаных падпунктам 3.2, абзацамі трэцім і пятым падпункта 3.3 пункта 3 гэтага артыкула, арганізатар культурна-відовішчнага мерапрыемства абавязаны да заключэння адпаведных дагавораў з выканаўцамі, калектывамі мастацкай творчасці або грамадзянамі, у тым ліку індывідуальнымі прадпрымальнікамі, і юрыдычнымі асобамі, якія прадстаўляюць іх інтарэсы, пісьмова паведаміць аб яго правядзенні ў структурнае падраздзяленне па культуры з прадстаўленнем праграмы культурна-відовішчнага мерапрыемства, за выключэннем выпадку, калі арганізатарам культурна-відовішчнага мерапрыемства выступае ўказанае структурнае падраздзяленне.

5. Для атрымання пасведчання арганізатар культурна-відовішчнага мерапрыемства павінен звярнуцца з заявай па форме, устаноўленай Міністэрствам культуры, у структурнае падраздзяленне па культуры не пазней чым за дзесяць рабочых дзён да запланаванага дня пачатку рэалізацыі ўваходных білетаў або дня правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства (калі рэалізацыя ўваходных білетаў не прадугледжана арганізатарам гэтага мерапрыемства), за выключэннем выпадку, калі арганізатарам культурна-відовішчнага мерапрыемства выступае ўказанае структурнае падраздзяленне.

6. У мэтах ацэнкі мастацкага ўзроўню выкананняў, прадугледжаных праграмай культурна-відовішчнага мерапрыемства, пры структурных падраздзяленнях па культуры могуць стварацца мастацкія саветы па культурна-відовішчных мерапрыемствах.

У склад мастацкага савета па культурна-відовішчных мерапрыемствах могуць уваходзіць творчыя работнікі, прадстаўнікі органаў дзяржаўнага кіравання, іншых юрыдычных асоб.

7. Крытэрыямі ацэнкі мастацкага ўзроўню выкананняў, прадугледжаных праграмай культурна-відовішчнага мерапрыемства, з'яўляюцца:

7.1. эстэтычная вартасць выконваемых твораў мастацкай літаратуры і мастацтва;

7.2. мастацкая цэласнасць і кампазіцыйная завершанасць выкананняў;

7.3. афармленне і харэаграфічнае рашэнне выкананняў;

7.4. уменне выканаўцаў перадаць стылістычныя асаблівасці і драматургію выконваемых твораў мастацкай літаратуры і мастацтва;

7.5. узровень выканальніцкага майстэрства;

7.6. артыстычнасць і тэхніка выканання.

8. Па выніках ацэнкі мастацкага ўзроўню выкананняў, прадугледжаных праграмай культурна-відовішчнага мерапрыемства, мастацкім саветам па культурна-відовішчных мерапрыемствах выдаецца заключэнне аб мастацкім узроўні гэтых выкананняў.

9. Заключэнне мастацкага савета па культурна-відовішчных мерапрыемствах аб мастацкім узроўні выкананняў, прадугледжаных праграмай культурна-відовішчнага мерапрыемства, не пазней за два рабочыя дні з дня правядзення ацэнкі мастацкага ўзроўню гэтых выкананняў накіроўваецца ў структурнае падраздзяленне па культуры.

10. Пасведчанне выдаецца ў адпаведнасці з заканадаўствам аб адміністрацыйных працэдурах па форме, устаноўленай Міністэрствам культуры.

11. Пры прыняцці рашэння аб выдачы пасведчання структурнае падраздзяленне па культуры:

11.1. не пазней за адзін рабочы дзень з дня прыняцця рашэння паведамляе арганізатару культурна-відовішчнага мерапрыемства аб прынятым рашэнні;

11.2. выдае арганізатару культурна-відовішчнага мерапрыемства пасведчанне;

11.3. інфармуе падатковы орган па месцы правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства аб выдачы пасведчання замежнай юрыдычнай асобе, індывідуальнаму прадпрыемальніку, замежнаму грамадзяніну, асобе без грамадзянства, якія з'яўляюцца арганізатарам культурна-відовішчнага мерапрыемства, не пазней за адзін рабочы дзень з дня выдачы пасведчання.

12. Арганізацыя і правядзенне культурна-відовішчных мерапрыемстваў без атрымання пасведчання ў выпадках, калі атрыманне пасведчання патрабуецца, забараняюцца.

Артыкул 215. Падставы для адмовы ў выдачы і анулявання пасведчання

1. Падставамі для адмовы ў выдачы пасведчання з'яўляюцца:

1.1. выяўленне Рэспубліканскай экспертнай камісіяй па прадухіленні прапаганды парнаграфіі, насілля і жорсткасці або абласной (Мінскай гарадской) камісіяй па прадухіленні прапаганды парнаграфіі, насілля і жорсткасці ў культурна-відовішчным мерапрыемстве элементаў прапаганды парнаграфіі, насілля і жорсткасці;

1.2. выяўленне Рэспубліканскай экспертнай камісіяй па ацэнцы інфармацыйнай прадукцыі на прадмет наяўнасці (адсутнасці) у ёй прыкмет праяўлення экстрэмізму ў культурна-відовішчным мерапрыемстве прыкмет праяўлення экстрэмізму;

1.3. выяўленне неадпаведнасці інфармацыйнай прадукцыі, якая будзе распаўсюджвацца пры дапамозе культурна-відовішчнага мерапрыемства, прысвоенаму арганізатарам культурна-відовішчнага мерапрыемства знаку ўзроставай катэгорыі;

1.4. заключэнне мастацкага савета па культурна-відовішчных мерапрыемствах аб нізкім мастацкім узроўні выканання твораў, прадугледжаных праграмай культурна-відовішчнага мерапрыемства;

1.5. супадзенне часу (тэрмінаў) і месца правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства з культурна-відовішчным мерапрыемствам, раней запланаваным іншым арганізатарам культурна-відовішчнага мерапрыемства;

1.6. парушэнне арганізатарам культурна-відовішчнага мерапрыемства тэрмінаў вяртання грамадзянам або юрыдычным асобам кошту ўваходнага білета, сістэматычная (два разы і больш на працягу каляндарнага года) нявыплата або выплата не ў поўным памеры пры вяртанні ўваходнага білета яго кошту ў выпадку змянення аб'яўленых часу (тэрмінаў) і (або) месца правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства, замены яго іншым культурна-відовішчным мерапрыемствам, змянення складу ўдзельнікаў культурна-відовішчнага мерапрыемства, адмовы ад правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства, адмены культурна-відовішчнага мерапрыемства;

1.7. ануляванне раней выдадзенага пасведчання па прычыне выяўлення ў дакументах, прадстаўленых арганізатарам культурна-відовішчнага мерапрыемства для атрымання пасведчання, недакладных звестак або неадпаведнасці дакументаў і (або) звестак патрабаванням гэтага Кодэкса, іншых актаў заканадаўства, у тым ліку прадстаўлення падложных, паддробленых або несапраўдных дакументаў;

1.8. сістэматычная (два разы і больш на працягу каляндарнага года) адмова ад правядзення культурна-відовішчных мерапрыемстваў без прычын, прадугледжаных часткай першай пункта 8 артыкула 216 гэтага Кодэкса;

1.9. прадстаўленне дакументаў і (або) звестак, якія не адпавядаюць патрабаванням гэтага Кодэкса, іншых актаў заканадаўства, у тым ліку падложных, паддробленых або несапраўдных дакументаў;

1.10. правядзенне культурна-відовішчнага мерапрыемства арганізатарам, які падлягае ўключэнню ў рэестр, але не ўключаны ў яго;

1.11. атрыманне ад органаў унутраных спраў, органаў дзяржаўнай бяспекі і (або) Міністэрства культуры інфармацыі аб наяўнасці ў дзейнасці выканаўцаў, удзел якіх прадугледжаны праграмай культурна-відовішчнага мерапрыемства, выпадкаў, прадугледжаных пунктам 1 артыкула 81 гэтага Кодэкса;

1.12. парушэнне іншых патрабаванняў актаў заканадаўства.

2. Рашэнне аб адмове ў выдачы пасведчання выдаецца арганізатару культурна-відовішчнага мерапрыемства або накіроўваецца яму кур'ерам ці па пошце не пазней за адзін рабочы дзень з дня прыняцця гэтага рашэння.

У рашэнні аб адмове ў выдачы пасведчання ўказваецца матываваная прычына адмовы.

Адмова ў выдачы пасведчання па прычыне немэтазгоднасці правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства не дапускаецца.

3. Падставам для анулявання пасведчання з'яўляюцца выяўленне ў дакументах, прадстаўленых арганізатарам культурна-відовішчнага мерапрыемства для атрымання пасведчання, недакладных звестак або неадпаведнасць дакументаў і (або) звестак патрабаванням гэтага Кодэкса, іншых актаў заканадаўства, у тым ліку прадстаўленне падложных, паддробленых або несапраўдных дакументаў, а таксама адмова арганізатара культурна-відовішчнага мерапрыемства ад правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства.

4. Рашэнні аб адмове ў выдачы пасведчання, аб ануляванні пасведчання на працягу аднаго года з дня прыняцця адпаведнага рашэння могуць быць абскарджаны ў Міністэрства культуры або ў суд.

Артыкул 216. Парадак арганізацыі і правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства. Змяненне аб'яўленых часу (тэрмінаў) і (або) месца правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства, замена яго іншым культурна-відовішчным мерапрыемствам, змяненне складу ўдзельнікаў культурна-відовішчнага мерапрыемства, адмова ад правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства або яго адмена

1. Усе дзеянні па арганізацыі і правядзенні культурна-відовішчнага мерапрыемства забяспечваюцца арганізатарам культурна-відовішчнага мерапрыемства, у тым ліку шляхам заключэння адпаведных дагавораў з юрыдычнымі асобамі і грамадзянамі, у тым ліку індывідуальнымі прадпрымальнікамі, у мэтах набыцця (атрымання) тавараў (выканання работ, аказання паслуг), маёмасных правоў, неабходных для арганізацыі і правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства.

2. Пры правядзенні культурна-відовішчнага мерапрыемства яго арганізатар абавязаны:

2.1. зацвердзіць праграму культурна-відовішчнага мерапрыемства;

2.2. забяспечыць бяспеку грамадзян, захаванасць капітальных пабудов (будынкаў, збудаванняў) і іншай маёмасці;

2.3. абмежаваць колькасць грамадзян, якія прысутнічаюць на культурна-відовішчным мерапрыемстве, з улікам праектнай умяшчальнасці сцэнічнай пляцоўкі (на сцэнічнай пляцоўцы, якая не мае сядзячых месцаў, з разліку не болей за тры чалавекі на адзін квадратны метр);

2.4. забяспечыць пры неабходнасці арганізацыю аказання грамадзянам медыцынскай дапамогі;

2.5. спыніць культурна-відовішчнае мерапрыемства па ўласнай ініцыятыве або па патрабаванні ўласніка сцэнічнай пляцоўкі, прадстаўніка мясцовага выканаўчага і распарадчага органа, на тэрыторыі якога праводзіцца культурна-відовішчнае мерапрыемства і які забяспечвае выкананне заканадаўства пры правядзенні гэтага мерапрыемства, у выпадку:

узникнення небяспекi для жыцця i здароўя грамадзян, а таксама аварыйнай сiтуацыi на сцэнічнай пляцоўцы;

прычынення шкоды маёмасцi юрыдычных асоб, грамадзян, у тым лiку iндывiдуальных прадпрымальнікаў;

выяўлення ў культурна-вiдовiшчным мерапрыемстве ў час яго правядзення элементаў прапаганды парнаграфii, насiлля i жорсткасцi, экстрэмізму, нацыянальнай i рэлігійнай нецярпiмасцi, а таксама выяўлення неадпаведнасцi iнфармацыйнай прадукцыi, якая распаўсюджваецца пры дапамозе культурна-вiдовiшчнага мерапрыемства, прысвоенаму арганiзатарам культурна-вiдовiшчнага мерапрыемства знаку ўзроставай катэгорыi.

3. У мэтах аховы грамадскага парадку i забеспячэння грамадскай бяспекi на культурна-вiдовiшчнае мерапрыемства не дапускаюцца грамадзяне, якiя:

3.1. маюць пры сабе алкагольныя, слабаалкагольныя напоi i (або) пiва, наркатычныя сродкi, псiхатропныя рэчывы, iх аналагi, таксiчныя або iншыя адурманьваючыя рэчывы, халодную, агнястрэльную, газавую або iншую зброю, выбухованебяспечныя рэчывы i боепрыпасы, iх iмiтатары i муляжы, спецыяльна вырабленыя або прыстасаваныя прадметы, выкарыстанне якiх можа ўяўляць пагрозу жыццю i здароўю грамадзян або прычынiць матэрыяльную шкоду юрыдычным асобам, грамадзянам, у тым лiку iндывiдуальным прадпрымальнiкам, сцягi i вымпелы, не зарэгістраваныя ва ўстаноўленым парадку, а таксама эмблемы, сiмвалы, плакаты i транспаранты, змест якiх накіраваны на прычыненне шкоды грамадскаму парадку, правам i законным iнтэрэсам грамадзян;

3.2. знаходзяцца ў стане алкагольнага ап'янення або ў стане, выклiканым ужываннем наркатычных сродкаў, псiхатропных рэчываў, iх аналагаў, таксiчных або iншых адурманьваючых рэчываў;

3.3. учыняюць дзеяннi, якiя парушаюць грамадскi парадак, а таксама падбухторваюць iншых асоб да такiх дзеянняў любымі метадамі.

4. У час правядзення культурна-вiдовiшчнага мерапрыемства грамадзянам забараняецца:

4.1. знаходзiцца ў стане, выклiканым ужываннем наркатычных сродкаў, псiхатропных рэчываў, iх аналагаў, таксiчных або iншых адурманьваючых рэчываў;

4.2. мець пры сабе i (або) выкарыстоўваць прадметы i рэчы, якiя забаронены да праносу на культурна-вiдовiшчнае мерапрыемства ў адпаведнасцi з падпунктам 3.1 пункта 3 гэтага артыкула;

4.3. распiваць алкагольныя, слабаалкагольныя напоi, пiва ў месцах, не прадугледжаных для гэтага;

4.4. ужываць наркатычныя сродкi, псiхатропныя рэчывы, iх аналагi, таксiчныя або iншыя адурманьваючыя рэчывы;

4.5. курыць у месцах, не прадугледжаных для гэтага;

4.6. ажыццяўляць прапаганду вайны, экстрэмісцкай дзейнасцi, насiлля, жорсткасцi i парнаграфii, у тым лiку з выкарыстаннем плакатаў, транспарантаў або iншых сродкаў;

4.7. ствараць пагрозу грамадскай бяспецы, жыццю i здароўю грамадзян.

5. Пры наведваннi культурна-вiдовiшчнага мерапрыемства грамадзяне абавязаны захоўваць грамадскi парадак i выконваць усе законныя патрабаваннi яго арганiзатара i супрацоўнікаў органаў унутраных спраў, якiя выконваюць абавязкi па ахове грамадскага парадку. Парадак наведвання культурна-вiдовiшчнага мерапрыемства непаўналетнiмі вызначаецца яго арганiзатарам з улікам спецыфікi правядзення такога мерапрыемства.

6. Арганiзатар культурна-вiдовiшчнага мерапрыемства мае права:

6.1. змянiць аб'яўленыя час (тэрмiны) i (або) месца правядзення культурна-вiдовiшчнага мерапрыемства, замянiць яго iншым культурна-вiдовiшчным мерапрыемствам, змянiць склад удзельнікаў культурна-вiдовiшчнага мерапрыемства ў парадку, прадугледжаным пунктам 7 гэтага артыкула;

6.2. адмовiцца ад правядзення культурна-вiдовiшчнага мерапрыемства па прычынах i ў парадку, прадугледжаных пунктам 8 гэтага артыкула;

6.3. адмяніць культурна-відовішчнае мерапрыемства ў выпадках і парадку, прадугледжаных пунктам 9 гэтага артыкула.

7. У выпадку змянення аб'яўленых часу (тэрмінаў) і (або) месца правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства, замены яго іншым культурна-відовішчным мерапрыемствам, змянення складу ўдзельнікаў культурна-відовішчнага мерапрыемства арганізатар культурна-відовішчнага мерапрыемства абавязаны не пазней чым за адзін каляндарны дзень да дня яго правядзення:

пісьмова папярэдзіць аб гэтым структурнае падраздзяленне па культуры ў выпадку, калі атрымманне пасведчання патрабуецца, а таксама ў выпадках, прадугледжаных абзацамі трэцім–пятым падпункта 3.2, абзацамі трэцім і пятым падпункта 3.3 пункта 3 артыкула 214 гэтага Кодэкса;

забяспечыць у месцах, вызначаных пунктам 10 гэтага артыкула, інфармаванне грамадзян аб змяненні аб'яўленых часу (тэрмінаў) і (або) месца правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства, замене яго іншым культурна-відовішчным мерапрыемствам, змяненні складу ўдзельнікаў культурна-відовішчнага мерапрыемства, а таксама аб умовах і месцах вяртання ўваходных білетаў.

Унясенне змяненняў у пасведчанне ажыццяўляецца ў парадку ўнясення змяненняў і (або) дапаўненняў у адміністрацыйнае рашэнне ў адпаведнасці з заканадаўствам аб адміністрацыйных працэдурах.

8. Арганізатар культурна-відовішчнага мерапрыемства мае права адмовіцца ад правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства па прычынах:

смерці ці хваробы ўдзельніка калектыву мастацкай творчасці або асобнага выканаўцы, якія павінны былі прымаць удзел у культурна-відовішчным мерапрыемстве;

адмовы ўдзельніка калектыву мастацкай творчасці або асобнага выканаўцы ад удзелу ў культурна-відовішчным мерапрыемстве;

немагчымасці прыбыцця калектыву мастацкай творчасці або асобнага выканаўцы да месца правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства без магчымасці іх замены іншымі калектывам мастацкай творчасці або асобным выканаўцам;

эканамічнай немэтазгоднасці правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства. Правядзенне культурна-відовішчнага мерапрыемства лічыцца эканамічна немэтазгодным, калі прыбытак ад рэалізацыі ўваходных білетаў на гэта мерапрыемства не пакрывае бягучыя выдаткі, звязаныя з яго правядзеннем (за выключэннем выдаткаў на зароботную плату і ўзносаў на дзяржаўнае сацыяльнае страхаванне), або запаўняльнасць сцэнічнай пляцоўкі складае менш за 15 працэнтаў ад яе практнай умяшчальнасці;

па іншых прычынах, прызнаных структурным падраздзяленнем па культуры ўважлівымі.

У выпадку адмовы ад правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства яго арганізатар абавязаны не пазней чым за адзін каляндарны дзень да дня правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства, а ў выключных выпадках (па прычынах, указаных у абзацах другім–чацвёртым часткі першай гэтага пункта) – неадкладна:

пісьмова папярэдзіць аб гэтым структурнае падраздзяленне па культуры ў выпадку, калі атрымманне пасведчання патрабуецца, а таксама ў выпадках, прадугледжаных абзацамі трэцім–пятым падпункта 3.2, абзацамі трэцім і пятым падпункта 3.3 пункта 3 артыкула 214 гэтага Кодэкса;

забяспечыць у месцах, вызначаных пунктам 10 гэтага артыкула, інфармаванне грамадзян аб адмове ад правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства, а таксама аб умовах і месцах вяртання ўваходных білетаў.

Пасведчанне на права арганізацыі і правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь, ад правядзення якога арганізатар культурна-відовішчнага мерапрыемства адмовіўся, пасля атрымання ад яго адпаведнага пісьмовага паведамлення анулюецца структурным падраздзяленнем па культуры, якое выдала гэта пасведчанне.

9. Арганізатар культурна-відовішчнага мерапрыемства мае права адмяніць культурна-відовішчнае мерапрыемства ў выпадку наступлення форс-мажорных абставін, якія робяць немагчымым правядзенне культурна-відовішчнага мерапрыемства.

Пад форс-мажорнымi абставiнамі разуумеюцца ваенныя рызыкi, увядзенне рэжyму надзвычайнага становiшча, стыхiйныя бедствы, прыродныя або тэхнагенныя катастрофы, тэрарыстычныя акты або iснанне пагрозы тэрарыстычных актаў, эпiдэміi, эпiзаотыi, пандэміi i (або) звязаныя з iмi забароны ці абмежаваннi, закрыццё дзяржаўных межаў.

У выпадку адмены культурна-вiдовiшчнага мерапрыемства, калi гэта магчыма зыходзячы з форс-мажорных абставiн, арганiзатар культурна-вiдовiшчнага мерапрыемства абавязаны:

пiсьмова папярэдзiць аб гэтым структурнае падраздзяленне па культуры ў выпадку, калi атрыманне пасведчання патрабуецца, а таксама ў выпадках, прадугледжаных абзацамі трэцiм–пятым падпункта 3.2, абзацамі трэцiм i пятым падпункта 3.3 пункта 3 артыкула 214 гэтага Кодэкса;

забяспечыць у месцах, вызначаных пунктам 10 гэтага артыкула, iнфармаванне грамадзян аб адмене культурна-вiдовiшчнага мерапрыемства, а таксама аб умовах i месцах вяртання ўваходных бiлетаў.

Пасведчанне на права арганiзацыi i правядзення культурна-вiдовiшчнага мерапрыемства на тэрыторыi Рэспублiкi Беларусь, якое было адменена, пасля атрымання ад арганiзатара культурна-вiдовiшчнага мерапрыемства адпаведнага пiсьмовага паведамлення прызнаецца структурным падраздзяленнем па культуры, якое выдала гэта пасведчанне, несапраўдным.

10. Iнфармаванне грамадзян аб змяненнi аб'яўленых часу (тэрмінаў) i (або) месца правядзення культурна-вiдовiшчнага мерапрыемства, замене яго iншым культурна-вiдовiшчным мерапрыемствам, змяненнi складу ўдзельнiкаў культурна-вiдовiшчнага мерапрыемства, адмове ад правядзення культурна-вiдовiшчнага мерапрыемства або яго адмене павiнна ажыццяўляцца ў месцы правядзення культурна-вiдовiшчнага мерапрыемства, першапачаткова запланаваным месцы правядзення культурна-вiдовiшчнага мерапрыемства, калi змяняецца месца правядзення культурна-вiдовiшчнага мерапрыемства, месцах рэалiзацыi ўваходных бiлетаў i па месцы знаходжання арганiзатара культурна-вiдовiшчнага мерапрыемства.

Артыкул 217. Уваходныя бiлеты i друкаваная прадукцыя

1. Рэалiзацыя ўваходных бiлетаў i друкаванай прадукцыi, якая ўтрымлівае iнфармацыю аб культурна-вiдовiшчным мерапрыемстве, уключаючы праграмы (буклеты), ажыццяўляецца арганiзатарам культурна-вiдовiшчнага мерапрыемства або па яго даручэннi (на падставе адпаведных дагавораў) iншымi юрыдычнымi асобамi або грамадзянамі, у тым лiку iндывiдуальнымi прадпрымальнiкамі, за наяўны або безнаяўны разлiк.

У выпадках, калi атрыманне пасведчання з'яўляецца абавязковым, арганiзатар культурна-вiдовiшчнага мерапрыемства i iншыя асобы не маюць права да атрымання арганiзатарам культурна-вiдовiшчнага мерапрыемства пасведчання рэалiзоўваць уваходныя бiлеты i друкаваную прадукцыю, якая ўтрымлівае iнфармацыю аб культурна-вiдовiшчным мерапрыемстве, уключаючы праграмы (буклеты).

2. Рэалiзацыя ўваходных бiлетаў можа ажыццяўляцца з выкарыстаннем сетак электрасувязi, у тым лiку глабальнай камп'ютарнай сеткi Iнтэрнэт (электронны бiлет), у парадку, устаноўленым арганiзатарам культурна-вiдовiшчнага мерапрыемства з улiкам патрабаванняў актаў заканадаўства.

3. Уваходны бiлет павiнен утрымліваць:

3.1. звесткi аб арганiзатары культурна-вiдовiшчнага мерапрыемства (назва i месца знаходжання юрыдычнай асобы Рэспублiкi Беларусь, замежнай i мiжнароднай арганiзацыi, у тым лiку якiя не з'яўляюцца юрыдычнымi асобамi, прозвiшча, уласнае iмя, iмя па бацьку (пры яго наяўнасцi) iндывiдуальнага прадпрымальнiка, зарэгістраванага ў Рэспублiцы Беларусь, замежнага грамадзянiна, асобы без грамадзянства);

3.2. найменне культурна-вiдовiшчнага мерапрыемства, час (тэрмiны) i месца яго правядзення;

3.3. рад і нумар пасадачнага месца (пры іх наяўнасці);

3.4. кошт уваходнага білета;

3.5. серыю і нумар уваходнага білета (устанаўліваюцца арганізатарам культурна-відовішчнага мерапрыемства);

3.6. месца кантролю (штрых-код);

3.7. інфармацыю аб умовах і месцах вяртання ўваходнага білета;

3.8. іншыя звесткі, прадугледжаныя заканадаўчымі актамі.

4. У выпадку, калі ўваходны білет аформлены на бланку дакумента з пэўнай ступенню абароны, ён павінен таксама ўтрымліваць карашок, які застаецца пасля выкарыстання ўваходнага білета ў пачку ўваходных білетаў, надрукаваным і прашытым (збрасураваным) друкарскім спосабам.

5. Уваходныя білеты могуць быць вернуты па ініцыятыве грамадзяніна, юрыдычнай асобы не пазней чым за адзін календарны дзень да дня правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства ў месцах іх рэалізацыі (для электроннага білета – з выкарыстаннем сетак электрасувязі, у тым ліку глабальнай камп'ютарнай сеткі Інтэрнэт), месцы правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства і (або) іншых месцах, вызначаных арганізатарам культурна-відовішчнага мерапрыемства. Пры гэтым грамадзяніну, юрыдычнай асобе, якія вярнулі ўваходны білет, вяртаецца не менш за 75 працэнтаў кошту ўваходнага білета (без уліку камісійнага збору электронных білетных аператараў, камісійнага збору за браніраванне ўваходнага білета і іншых выдаткаў, якія не ўваходзяць у кошт уваходнага білета).

Пад электронным білетным аператарам разумеецца юрыдычная асоба, заснаваная ў адпаведнасці з заканадаўствам, якая рэалізуе электронныя білеты на культурна-відовішчных мерапрыемствах з выкарыстаннем сетак электрасувязі, у тым ліку глабальнай камп'ютарнай сеткі Інтэрнэт.

Арганізатар культурна-відовішчнага мерапрыемства абавязаны забяспечыць магчымасць вяртання ўваходнага білета ў месцах, вызначаных часткай першай гэтага пункта.

6. У выпадку змянення аб'яўленых часу (тэрмінаў) і (або) месца правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства, замены яго іншым культурна-відовішчным мерапрыемствам, змянення складу ўдзельнікаў культурна-відовішчнага мерапрыемства, адмовы ад правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства або яго адмены:

6.1. грамадзянін мае права наведць гэта культурна-відовішчнае мерапрыемства на падставе наяўнага ўваходнага білета (за выключэннем выпадкаў адмовы ад правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства або яго адмены);

6.2. грамадзянін, юрыдычная асоба маюць права вярнуць уваходны білет і атрымаць кошт уваходнага білета ў поўным памеры (без уліку камісійнага збору электронных білетных аператараў, камісійнага збору за браніраванне ўваходнага білета і іншых выдаткаў, якія не ўваходзяць у кошт уваходнага білета).

7. У выпадку вяртання ўваходных білетаў па прычыне змянення аб'яўленых часу (тэрмінаў) і (або) месца правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства, замены яго іншым культурна-відовішчным мерапрыемствам, змянення складу ўдзельнікаў культурна-відовішчнага мерапрыемства, адмовы ад правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства грамадзянін, юрыдычная асоба маюць права звярнуцца да арганізатара культурна-відовішчнага мерапрыемства з заявай аб вяртанні кошту ўваходнага білета не пазней за дату правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства.

У выпадку адмены культурна-відовішчнага мерапрыемства грамадзянін, юрыдычная асоба маюць права звярнуцца да арганізатара культурна-відовішчнага мерапрыемства з заявай аб вяртанні кошту ўваходнага білета не пазней за трыццаць календарных дзён пасля таго, як форс-мажорныя абставіны адпалі.

Арганізатар культурна-відовішчнага мерапрыемства ў выпадках вяртання ўваходных білетаў, якія прадугледжаны часткай першай гэтага пункта, абавязаны вярнуць грамадзяніну, юрыдычнай асобе кошт уваходнага білета не пазней за сем календарных дзён з дня падачы заявы аб вяртанні кошту ўваходнага білета, а ў выпадку адмены

культурна-вiдовiшчнага мерапрыемства – не пазней за чатырнаццаць календарных дзён з дня падачы заявы аб вяртаннi кошту ўваходнага бiлета.

Вяртанне кошту ўваходнага бiлета, набытага па безнаяўным разлiку, ажыццяўляецца на бягучы (разлiковы) банкаўскi рахунак грамадзянiна або юрыдычнай асобы.».

110. У артыкуле 220:

частку першую пункта 1 дапоўнiць словамі «, дызайне, архiтэктуры, фатаграфii»;

пункт 2 дапоўнiць часткай наступнага зместу:

«У рамках свята могуць праводзiцца канцэрты, конкурсы, выстаўкi, паказы i iншыя культурныя мерапрыемствы, пералiк якiх прадугледжваецца ў праграме правядзення свята.».

111. Артыкул 222 выкласцi ў наступнай рэдакцыi:

«Артыкул 222. Выстаўка. Гарантыi захаванасцi культурных каштоўнасцей пры арганiзацыi мiжнародных выставак

1. Выстаўка – культурнае мерапрыемства па публiчным паказе, распаўсюджваннi i (або) папулярызацыi культурных каштоўнасцей.

Арганiзатар выстаўкi не пазней чым за дзесяць календарных дзён да дня яе правядзення абавязаны пiсьмова паведамiць аб правядзеннi выстаўкi ў структурнае падраздзяленне мясцовага выканаўчага i распарадчага органа абласнога тэрытарыяльнага ўзроўню, якое ажыццяўляе дзяржаўна-ўладныя паўнамоцтвы ў сферы культуры, па месцы правядзення выстаўкi.

Пiсьмовае паведамленне аб правядзеннi выстаўкi павiнна ўтрымлiваць iнфармацыю аб:

арганiзатары выстаўкi (для грамадзян – прозвiшча, уласнае iмя, iмя па бацьку (пры яго наяўнасцi) i месца жыхарства, для юрыдычных асоб – назва i месца знаходжання);

аўтарах твораў, публiчны паказ якiх плануецца ажыццявiць, i iх творчай дзейнасцi з прадстаўленнем пералiку гэтых твораў i iх фатаграфiй (вiдэаматэрыялаў);

найменнi, часе (тэрмінах) i месцы правядзення выстаўкi.

Патрабаваннi частак другой i трэцяй гэтага пункта не распаўсюджваюцца на выстаўкi, якiя праводзяцца па рашэннi дзяржаўных органаў або па ўзгадненнi з iмi.

2. У выпадку арганiзацыi мiжнародных выставак у Рэспублiцы Беларусь Мiнiстэрства культуры па хадаiнiцтве дзяржаўнага органа або арганiзацыi культуры, якiя арганiзуюць мiжнародную выстаўку, на падставе дагавора памiж бакамі i дакумента, якi пацвярджае страхаванне культурных каштоўнасцей, што ўвозяцца ў Рэспублiку Беларусь, прадастаўляе гарантыйныя абавязацельствы аб iх захаванасцi i своечасовым вяртаннi.

Рашэнне аб прадастаўленнi гарантыйных абавязацельстваў прымаецца не пазней за пятнаццаць календарных дзён з дня паступлення пiсьмовага хадаiнiцтва i выдаецца ў форме гарантыйнага пiсьма Мiнiстэрства культуры бясплатна. Гарантыйныя абавязацельствы прадастаўляюцца на перыяд знаходжання культурных каштоўнасцей на тэрыторыi Рэспублiкi Беларусь.».

112. 3 пункта 8 артыкула 229 словы «або ажыццяўляе дзейнасць на падставе грамадзянска-прававога дагавора» выключыць.

113. Пункт 2 артыкула 235 дапоўнiць часткай наступнага зместу:

«Дзейнасць клубаў можа ажыццяўляцца з выкарыстаннем глабальнай камп'ютарнай сеткi Iнтэрнэт.».

114. У артыкуле 236:

пункт 2 выкласцi ў наступнай рэдакцыi:

«2. Клубныя фармiраваннi могуць ажыццяўляць культурную дзейнасць у якасцi падраздзялення юрыдычнай асобы або на базе арганiзацый культуры, устаноў адукацыi, iншых юрыдычных асоб.

Арганiзацыя культуры, установа адукацыi, iншая юрыдычная асоба, на базе якой дзейнiчае клубнае фармiраванне, – юрыдычная асоба, якая ажыццяўляе арганiзацыйнае, фiнансавае i матэрыяльна-тэхнiчнае забеспячэнне творчай дзейнасцi клубнага фармiравання без стварэння падраздзялення ў структуры гэтай юрыдычнай асобы.»;

пункт 3 дапоўніць падпунктам 3.4¹ наступнага зместу:

«3.4¹. тэатры моды;»;

дапоўніць артыкул пунктамі 5 і 6 наступнага зместу:

«5. Колькасць удзельнікаў клубнага фарміравання павінна адпавядаць напрамкам (школам), формам, відам і прыёмам мастацкай творчасці, вызначаным форме і зместу, жанру, рэпертуарнай палітыцы, вартасці і прызначэнню твораў мастацкай літаратуры і мастацтва, якія ствараюцца, выконваюцца, распаўсюджваюцца і папулярныя пры ажыццяўленні творчай дзейнасці, садзейнічаць развіццю творчай дзейнасці клубнага фарміравання.

Колькасць удзельнікаў клубнага фарміравання, якое створана ў выглядзе гуртка або аматарскага аб'яднання (клуба па інтарэсах), у сельскіх населеных пунктах павінна быць не менш за пяць чалавек, у іншых населеных пунктах – не менш за дзесяць чалавек.

6. Перыядычнасць і працягласць заняткаў у клубным фарміраванні вызначаюцца кіраўніком клубнага фарміравання і зацвярджаюцца кіраўніком юрыдычнай асобы, у структуры якой створана або на базе якой дзейнічае гэта фарміраванне.».

115. У артыкуле 246:

у абзацы першым пункта 2 словы «калі іншае не ўстаноўлена Прэзідэнтам Рэспублікі Беларусь» замяніць словамі «за выключэннем выпадку, прадугледжанага пунктам 2¹ гэтага артыкула»;

дапоўніць артыкул пунктам 2¹ наступнага зместу:

«2¹. Тэатральна-відовішчным арганізацыям і прафесійным калектывам мастацкай творчасці можа прысвойвацца статус «нацыянальны» без уліку патрабаванняў, прадугледжаных пунктам 2 гэтага артыкула, у адпаведнасці з актамі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь.»;

у абзацы першым пункта 3 словы «калі іншае не ўстаноўлена Прэзідэнтам Рэспублікі Беларусь» замяніць словамі «за выключэннем выпадку, прадугледжанага пунктам 3¹ гэтага артыкула»;

дапоўніць артыкул пунктам 3¹ наступнага зместу:

«3¹. Музеям можа прысвойвацца статус «нацыянальны» без уліку патрабаванняў, прадугледжаных пунктам 3 гэтага артыкула, у адпаведнасці з актамі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь.».

116. У абзацы першым пункта 2, частцы другой пункта 3 і пункце 11 артыкула 249, частцы другой пункта 4 артыкула 250 словы «адукацыі Рэспублікі Беларусь» замяніць словам «адукацыі».

117. У пункце 1 артыкула 251 словы «культуры Рэспублікі Беларусь» замяніць словам «культуры».

Артыкул 4. Арганізатары культурна-відовішчных мерапрыемстваў, якія для арганізацыі і правядзення культурна-відовішчных мерапрыемстваў атрымалі пасведчанні на права арганізацыі і правядзення культурна-відовішчнага мерапрыемства на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь да 1 жніўня 2022 г., маюць права праводзіць культурна-відовішчныя мерапрыемствы, на якія атрыманы гэтыя пасведчанні, без уключэння ў рэестр арганізатараў культурна-відовішчных мерапрыемстваў.

Артыкул 5. Савету Міністраў Рэспублікі Беларусь да 1 студзеня 2023 г.:

забяспечыць прывядзенне актаў заканадаўства ў адпаведнасць з гэтым Законам;

прыняць іншыя меры па рэалізацыі палажэнняў гэтага Закона.

Артыкул 6. Гэты Закон уступае ў сілу ў наступным парадку:

абзац чацвёрты пункта 108 артыкула 3 – з 1 жніўня 2022 г.;

артыкул 1, пункты 1 і 2 артыкула 2, пункты 1–51, абзацы першы–чацвёрты, сёмы і восьмы пункта 52, пункты 53–107, 110–117 артыкула 3 – з 1 студзеня 2023 г.;

абзацы пяты і шосты пункта 52 артыкула 3 – з 1 ліпеня 2025 г.;

іншыя палажэнні – пасля афіцыйнага апублікавання гэтага Закона.